Пралетарыі ўсіх краёў, злучайцеся!

Савецкая Беларусь

Орган Цэнтральнага Камітэту Саветаў БССР.

10 год выданьня

ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА.

№ 177 (2666) Аўторак, 6-га жніўня 1929 г.

АДРЭС РЭДАКЦЫІ: МЕНСК, рог вуліц Ленінскай і Карла Маркса (2-гі Дом Саветаў).

ТЭЛЕФОНЫ: Рэдакцыі—№ 478. Рэдактара—№ 769.

Матар'ял прымаецца—з 9-й да 3½ гадз.

Невыкарыстаныя рукапісы назад аўтарам не вяртаюцца.

КАНТОРА: Менск, рог вуліц Ленінскай і Карла Маркса. Тэлефон № 244. (2-гі Дом Саветаў).

ПАДПІСНАЯ ПЛАТА: На 1 месяц — 90 к. На 3 — 2 р. 70 к. На 6 — 4 р. — к. На 1 год — 8 р. — к. Змена адрасу: іншагародніх — 20 к. мясцовых — 10 к.

ПЛАТА ЗА АБВЕСТКІ: За радок шапкарэлі пасьля тэксту — р. 50 к. За радок шапкарэлі паперад тэкстам 1 р. 50 к. Сьвяшчэнныя на 50 проц. дарожай. Зьмы тарыфу бярэцца 10 проц. налогу.

ПЛАТА ЗА ПУБЛІКАЦЫІ: За 1 дакумэнт — 35 к. За кожны дадатковы — 15 к. Беспрацоўных і чырвонаармейцаў за дакумэнт — 15 к. За кожны дадатковы — 5 к. Публікацыі ЗАГС'у—3 руб.

ПАДПІСКА ПРЫМАЕЦЦА ў канторы газэты, на ўсіх аддзяленьнях Беларускага Дзяржаўнага Выдавецтва і ва ўсіх пошт.-тэл. канторах. АБВЕСТКІ ПРЫМАЮЦЦА канторай газэты: Менск, рог Ленінскай і Карла Маркса (2-гі дом Саветаў).

СЁНЬНЯ—ДЗЕНЬ ІНДУСТРЫЯЛІЗАЦЫІ

АЖЫЦЬЦЁВІМ САЦЫЯЛІСТЫЧНУЮ РЭКАНСТРУКЦЫЮ НАРОДНАЙ ГАСПАДАРКІ.

ЛЁЗУНГ ПАРТЫІ—„ДАГНАЦЬ І ПЕРАГНАЦЬ У ТЭХНІКА-ЭКАНАМІЧНЫХ АДНОСІНАХ ПЕРАДАВЫЯ КАПІТАЛІСТЫЧНЫЯ КРАІНЫ".

(*З рэзалюцый XVI партканфэрэнцыі*).

„ВЫХОДЗЯЧЫ З СУПОЛЬНАЙ ІДЭІ ІНДУСТРЫЯЛІЗАЦЫІ КРАІНЫ, УЗМАЦНЕНЬНЯ АБАРОНАЗДОЛЬНАСЬЦІ САЮЗУ І ВЫЗВАЛЕНЬНЯ АД ЗАЛЕЖНАСЬЦІ АДНОСНА КАПІТАЛІСТЫЧНЫХ КРАІН, КАПІТАЛАЎКЛАДАНЬНІ Ў ПРАМЫСЛОВАСЬЦЬ НАКІРОЎВАЮЦЦА ПЕРАВАЖНА НА ПРАМЫСЛОВАСЬЦЬ, ЯКАЯ ВЫТВАРАЕ СРОДКІ ВЫТВОРЧАСЬЦІ".

(*З рэзалюцыі XVI партканфэрэнцыі*).

У ІНДУСТРЫЯЛІЗАЦЫІ КРАІНЫ ПАВІННЫ УДЗЕЛЬНІЧАЦЬ УСЕ ПРАЦОЎНЫЯ.

(*Гутарка з старшынёй ЦСПСБ тав. Рыжовым*).

Шырокі рэканструкцыйны пэрыяд, узмоцнены тэмп індустрыялізацыі нашай краіны патрабуе самага актыўнага ўдзелу і гэраічнага напружаньня з боку ўсёй рабочай клясы.

Дзень індустрыялізацыі зьяўляецца днём агляду пралетарскіх сіл, днём, калі рабочая кляса правярае сябе—як яна будуе пралетарскую дзяржаву, як удзельнічае ў індустрыялізацыі нашай краіны.

Папярэднія вынікі прапрацоўкі гэтага пытаньня ў масах гавораць аб тым, што рабочыя БССР шырока адгукнуліся на заклік ленінградзкіх рабочых адпрацаваць адзін дзень у фонд індустрыялізацыі, і асобныя прадпрыёмствы гэты дзень ужо адпрацавалі.

Некаторыя групы членаў прафсаюзаў (група савецкіх устаноў і інш.) праводзяць адлічэньні ў фонд індустрыялізацыі краіны і заклікаюць іншыя калектывы пайсьці па іх прыкладу; наладжваюць суботнікі, у якіх прыме ўдзел наша студэнцтва, а таксама групы членаў нявытворчых прафсаюзаў. Беспрацоўныя члены прафсаюзаў таксама прымаюць удзел ва ўтварэньні фонду індустрыялізацыі праз наладжаньне суботнікаў.

Сацыялістычнае спаборніцтва шырокіх мас рабочых, пасьпяховая рэалізацыя 3-й пазыкі і наш дзень індустрыялізацыі зьяўляюцца залогам узмацненьня пралетарскай дзяржавы і хуткага разгортваньня індустрыялізацыі краіны саветаў.

Ніводнага рабочага, ніводнага члена прафсаюзу не павінна застацца без актыўнага ўдзелу ў будаўніцтве нашай краіны.

Рабочыя і члены прафсаюзаў наогул на сваіх сходах павінны таксама абгаварыць, куды і на якія патрэбы павінны пайсьці сродкі, сабраныя ў дзень індустрыялізацыі.

Рабочыя ў гэты дзень павінны падвесьці вынікі свайго ўдзелу ў сацыялістычным будаўніцтве і ў разгортваньні індустрыялізацыі краіны саветаў. Кожны рабочы павінен праверыць сябе, як ён удзельнічае ў кантролі за новым будаўніцтвам фабрык і заводаў, ён павінен праверыць, як у яго самога і на яго прадпрыёмстве стаіць справа з павялічэньнем вытворчасьці працы, узьвяшцем працоўнай дысцыпліны, зьніжэньнем сабекошту прадукцыі, рацыяналізацыяй вытворчасьці, пралетарскім вынаходствам; карацей кажучы, кожны рабочы павінен праверыць, як ён сам і яго калектыў выконвае ўзяты на сябе абавязак па дагаворы на сацыялістычнае спаборніцтва.

Кожны рабочы павінен ведаць, што сацыялістычнае спаборніцтва—не кампанія, а доўгая, штодзённая напружаная праца рабочай клясы па будаўніцтву сацыялізму.

Разам з тым у дзень індустрыялізацыі рабочая кляса павінна яшчэ больш узмацніць змычку пралетарыяту з сялянствам. У гэты дзень рабочыя павінны адшукаць формы і мэтады, як лепей, як хутчэй узьняць дабрабыт бяднацка-серадняцкіх гаспадарак вёскі шляхам яшчэ большага пашырэньня каапераваньня і калектывізацыі.

Дзень 6 жніўня разам з тым павінен быць днём праверкі, ці ўсе прадпрыёмствы і рабочыя ахоплены сацыялістычным спаборніцтвам.

Рабочыя павінны яшчэ больш узмацніць сваю ўвагу на тым, каб забясьпечыць правядзеньне ўсіх мерапрыёмстваў у сувязі з ажыцьцяўленьнем 5-цігадовага пляну будаўніцтва народнай гаспадаркі.

Толькі гэраічны ўдзел усёй рабочай клясы ва ўсім будаўніцтве народнай гаспадаркі забясьпечыць выкананьне нашага пяцігадовага пляну, забясьпечыць пасьпяховае будаўніцтва сацыялізму ў нашай краіне.

Магутны паход за індустрыялізацыю.

Рабочыя СССР па сваёй ініцыятыве абвясьцілі дзень „преображения господня" днём індустрыялізацыі. Прапанова ленінградзкага рабочага Слабодчыкава была дружна падтрымана ўсёй рабочай масай. Гэта сьведчыць у першую чаргу аб тым масавым уздыме да сацыялістычнага будаўніцтва, які ахапіў увесь пралетарыят і цягне за сабой і шырокія масы сялянства, якія засяваюць спэцыяльныя „гэктары індустрыялізацыі".

6-ае жніўня, як відаць, на доўгі час зробіцца днём масавай прапаганды індустрыялізацыі і сацыялістычнай рэканструкцыі краіны, прычым прапаганда гэта будзе весьціся ня столькі на словах, колькі на справе—напружанай узмоцненай працай мільёнаў рабочых і сялян. Абвяшчаючы сёлета 6-га жніўня ўпяршыню днём індустрыялізацыі, мы павінны надаць правядзеньню гэтага дню такія формы, вызначыць для яго такія лёзунгі, актывізаваць у гэты дзень шырокія масы настолькі, каб ён сапраўды замацаваўся ў сьвядомасьці мас як адзін з асноўных дзён, адзначаных пралетарыятам.

Якія асноўныя задачы гэтага дню?

Дзень гэты мы праводзім ва ўмовах напружанай барацьбы за поўнае ажыцьцяўленьне вялікіх плянаў сацыялістычнай перабудовы краіны. Дзень гэты праводзім мы ў першы год нядаўна зацьверджанай пяцігодкі, якая прадугледжвае магутнае разгортваньне вытворчых сіл, у першую чаргу цяжкай індустрыі, транспарту; карэнную рэканструкцыю сельскай гаспадаркі; рашучую зьмену ўсіх якасных паказальнікаў гаспадарчай работы, у першую чаргу паказальнікаў прадукцыйнасьці працы і сабекошту; перабудову на новай эканамічнай базе вытворчых адносін у краіне; утварэньне новых сацыяльна-эканамічных і бытавых укладаў. Гіганцкія тэмпы гаспадарчага разьвіцьця, намечаныя на бягучую пяцігодку, выключныя па свайму размаху тэмпы разьвіцьця мэталюргіі, хіміі, электрыфікацыі, здабываньня апалу, выпрацоўкі будаўнічых матар'ялаў, капітальнага будаўніцтва, будаўніцтва савгасаў і калгасаў,—усё гэта зьяўляецца ня толькі паказальнікамі, вызначаючымі наша ўрастаньне ў сацыялізм, але разам з тым зьяўляюцца і абавязковаю ўмоваю нашага прасоўваньня да сацыялізму. Усё гэта заданьне павінна быць выканана на 100 проц. і больш, каб сапраўды ажыцьцявіць вялікае заданьне, дадзенае XVI партыйнай канфэрэнцыяй—«дагнаць і перагнаць у тэхніка-эканамічных адносінах перадавыя капіталістычныя краіны».

Дзень індустрыялізацыі павінен практычна захапіць масы па шляху, вызначанаму пяцігодкай вялікіх работ. Кожны ўдар молата ў гэты дзень павінен прагучэць заклікам да сацыялістычнага будаўніцтва. Работа павінна ў гэты дзень дасягнуць найвялікшага напружаньня на сваёй інтэнсыўнасьці і па сваёй эфэктыўнасьці яна павінна паслужыць узорам для штодзённай работы, яна павінна даць прыклад таго, як вольны рабочы ў вольнай краіне павінен працаваць у сваёй прамысловасьці, у сваёй гаспадарцы на ўзмацненьне сваёй дыктатуры.

Вельмі неабходна, каб зубчаткі, якія перадаюць рабочую энэргію, ініцыятыву і кіраўніцтва на шырокія масы сялянства, былі ў гэты дзень скарыстаны для таго, каб дабіцца ўцягненьня ў барацьбу за індустрыялізацыю таксама і шырокіх сялянскіх мас

Дзень індустрыялізацыі не выпадкова супадае з новым націскам імпэрыялізму на першую ў сьвеце рабочую дзяржаву. Правакацыі кітайскіх мілітарыстаў на Усходзе, дыпляматычныя камбінацыі «рабочых» урадаў на Захадзе, прасьледваньні сэкцый Камінтэрну ў Францыі, Амэрыцы, Індыі, барацьба са стачкамі, мабілізацыя ўсіх паліцэйскіх сіл для прадушэньня рабочых дэманстрацый 1 жніўня, збіваньні і нават расстрэл рабочых у гэты дзень—усё гэта будзе стаяць перад пралетарыятам ня ў меншай меры і ў дзень 6 жніўня. Рабочыя нашай краіны ва ўсім гэтым бачаць канкрэтную пагрозу сусьветнай буржуазіі сарваць наша гаспадарчае будаўніцтва, вярнуць нас да разрухі, жабрацтва, уцягнуць нас у вайну. І зьвязваючы, такім чынам, надворныя фактары з унутранымі, пралетарыят супольна з сялянствам павінен адказаць на ўсе гэтыя правакацыі і дыпляматычныя камбінацыі капіталу магутнай дэманстрацыяй сваёй волі да індустрыялізацыі і мірнага будаўніцтва.

Падпіска на 3-ю пазыку індустрыялізацыі, якая шырока разгортваецца як у горадзе, так і ў вёсцы, павінна зьвяцца канкрэтным афармленьнем гэтай дэманстрацыі. Кожны рубель, адданы на справу індустрыялізацыі, ідзе адначасова на справу ўмацаваньня міру, бо, разьвіваючы нашу прамысловасьць, транспарт, сельскую гаспадарку, гэты рубель разам з тым падвышае нашу абароназдольнасьць і робіць усё больш цяжкай і небясьпечнай справу спробы справакаваць нас на вайну, спробу непасрэдна напасьці на нас. Лепшым адказам сусьветным правакатарам і іх падручным будзе разгортваньне справы індустрыялізацыі краіны, узмацненьне якраз тых нашых пазіцый, з якой яны сваёй правакацыяй імкнуцца нас зьбіць

Менскія рабочыя—на індустрыялізацыю краіны.

40.000 рублёў у фонд індустрыялізацыі.

РАБОЧЫЯ ДРЭВААПРАЦОВАЧНІКІ ДАДУЦЬ ЗВЫШ 10000 руб.

(Гутарка з нам. старшыні ЦП саюзу дрэваапрацовачнікаў т. Юстаўскім).

Рабочыя дрэваапрацовачнікі Савецкай Беларусі адзінадушна выказаліся за тое, каб адзін дзень адпрацаваць на карысьць фонду індустрыялізацыі. У сувязі з тым, што 6 жніўня для ўсіх прадпрыёмстваў дрэваапрацовачнай прамысловасьці зьяўляецца звычайным рабочым днём, рабочыя на сваіх сходах выносілі пастановы адпрацаваць гэты дзень у адну з першых нядзель жніўня.

Правядзеньне дню індустрыялізацыі па фабрыках і заводах дрэваапрацовачнай прамысловасьці дасьць у фонд індустрыялізацыі звыш 10000 р.

У гэты дзень пасьля работы на агульных сходах раб. будуць абгаварвацца вынікі працы прадпрыёмства, будзе рабіцца праверка ходу сацыялістычнага спаборніцтва.

РАБОЧЫЯ СКУРНІКІ ДАДУЦЬ 15.000 РУБ.

(Гутарка з старшынёй ЦП саюзу скурнікаў т. Руманавым).

Ініцыятыву ў справе правядзеньня дню індустрыялізацыі праявілі Аршанскія рабочыя-скурнікі і камсамольцы заводу «Бальшавік», якія выклікалі ўсіх рабочых скурнай прамысловасьці БССР адпрацаваць адзін дзень на карысьць індустрыялізацыі краіны.

Рабочыя скурнікі гэты выклік адзінадушна прынялі і нават больш таго, па шэрагу прадпрыёмстваў агульныя сходы рабочых выносілі пастановы штогод у працягу 5 гадоў працаваць адзін дзень у фонд індустрыялізацыі. Такія пастановы вынесьлі рабочыя Гомельскай шчаціннай фабрыкі, заводу „Бальшавік" і шэраг працкалектываў і прадпрыёмстваў.

Па некаторых прадпрыёмствах дзень індустрыялізацыі будзе адработан 6-га жніўня, а дзе 6 жніўня зьяўляецца звычайным рабочым днём, дык рабочыя будуць працаваць у адзін з выхадных дзён.

На ўсіх прадпрыёмствах пасьля работы ў гэты дзень будуць наладжаны агульныя сходы рабочых, на якіх будуць абгаварвацца пытаньні ходу сацыялістычнага спаборніцтва на сваім прадпрыёмстве.

Рабочыя скурнікі БССР у дзень індустрыялізацыі дадуць да 15000 руб. у фонд індустрыялізацыі краіны. Апрача таго, рабочыя скурнікі абяцаюць даць, як мінімум, 100 проц. месячнага заработку ў 3-ю пазыку індустрыялізацыі, што толькі па аднаму Менску складае звыш 18000 р.

РАБОЧЫЯ-ХІМІКІ ДАДУЦЬ 16.000 руб.

(Гутарка з нам. старшыні ЦП саюзу хімікаў т. Кудраевым).

Пытаньне аб правядзеньні дню індустрыялізацыі абгаварвалася на сходах рабочых усіх прадпрыёмстваў хімічнай прамысловасьці. Рабочыя горача адгукнуліся на заклік ленінградзкіх рабочых адпрацаваць адзін дзень на карысьць фонду індустрыялізацыі.

На некаторых прадпрыёмствах гэты дзень ужо адпрацаваны. 6 жніўня будуць працаваць запалкавая фабрыка «Чырвоная Бярэзіна» і шэраг іншых прадпрыёмстваў, рэшта-ж фабрык і заводаў адпрацоўваюць дзень індустрыялізацыі зараз-жа пасьля пуску прадпрыёмства, якое спыніла сваю працу на час рамонту.

Нашы фабрыкі і заводы, якія знаходзяцца ў сельскіх масцовасьцях, правядзеньне дню індустрыялізацыі ўвязваюць з пашырэньнем працы сярод сялянства акаляючых вёсак: рабочыя выяжджаюць у падшэфныя вёскі, праводзяць гутаркі з сялянствам аб значэньні індустрыялізацыі краіны.

На Менскім заводзе «Чырвоны Хімік» рабочыя яўрэі ўжо адработалі дзень на карысьць фонду індустрыялізацыі, але гэтым яны не задаволіліся і пастанавілі адработаць яшчэ адзін дзень у асобны дзень адпачынку—рэлігійнае сьвята. Рабочыя „Чырвонага Хіміка" заклікаюць зрабіць гэтае самае ўсе прадпрыёмствы з пераважнай колькасьцю рабочых-яўрэяў.

Працаўнікі апарату трэсту і прадпрыёмстваў праводзяць грашовыя адлічэньня ад заработку ў фонд індустрыялізацыі.

Па прыблізных даных па ўсёй хімічнай прамысловасьці дзень індустрыялізацыі дасьць у фонд апошняй ня менш 15—16.000 руб.

ПРАВЕРКА САЦЫЯЛІСТЫЧНАГА СПАБОРНІЦТВА.

ЦСПСБ даў дырэктывы, каб 6-га жніўня рабочы дзень быў шэсьць гадзін, а дзьве гадзіны павінны скарыстоўвацца для агульных сходаў рабочых на прадпрыёмствах.

На агульных сходах будуць абгаварвацца даклады аб пяцігодцы, рабочыя будуць азнаёмлены з вытворчымі плянамі сваіх прадпрыёмстваў. Усё гэта павінна ўвязвацца з праверкай ходу сацыялістычнага спаборніцтва, а дзе на апошняе яшчэ не заключаны дагаворы, павінна быць абгаворана пытаньне аб уступленьні ў сацыялістычнае спаборніцтва. Дагаворы павінны заключацца ня толькі паміж прадпрыёмствамі і асобнымі цэхамі, а і паміж прадпрыёмствамі і падшэфнымі вёскамі.

Апрача таго, ЦСПСБ раіць арганізаваць на прадпрыёмствах у дзень 6-га жніўня вытворчыя выстаўкі, адчыніць, дзе яшчэ няма, чырвоныя і ленінскія куткі, а ў прафсаюзных садох—наладжваць масавыя рабочыя гуляньні.

ЦСПСБ растлумачвае, што рабочыя прыватных прадпрыёмстваў у гэты дзень не працуюць, а павінны наладзіць экскурсіі на дзяржаўныя прадпрыёмствы для ўдзельнічаньня ў агульных сходах рабочых апошніх і абгаварваюць пытаньне аб сваім удзеле ў дні індустрыялізацыі шляхам адлічэньняў ад заработку.

Дзень індустрыялізацыі—на працягу ўсёй 5-цігодкі

Гутарка з тав. НАВАСЕЛЬСКІМ—старшынёй прафбюро чырвонаштандартнага заводу „Бальшавік".

Навакол дню індустрыялізацыі складзена шырокая грамадзкая думка ўсіх заводзкіх арганізацый. Можна ўпэўнена сказаць, што сёньня ў дзень індустрыялізацыі ўсе рабочыя як адзін будуць ля варштатаў.

Наш калектыў своечасова адгукнуўся на заклік падпісвацца на 3-ю пазыку. Падпіска яшчэ працягваецца. Наша заводзкая газэта „Рабочае Око" шырока папулярызуе гэта пытаньне. Некаторыя рабочыя падпісваюцца на 200-250 процантаў свайго месячнага заробку. Побач з узмацненьнем кампаніі па падпісцы на пазыку мы ўзмацнілі барацьбу з прагуламі і прастоямі. За апошні час па некаторых цэхах зусім няма прагулаў. Зараз змагаемся за палепшаньне якасьці прадукцыі.

Учора ў часе абедзеннага перапынку наш калектыў абгаварыў пытаньне аб дню індустрыялізацыі. Усе адназгодна ўхвалілі выйсьці на працу, замяніць рэлігійнае сьвята днём індустрыялізацыі.

Дзень індустрыялізацыі яшчэ раз дакажа капіталістам, што пралетарыят Савецкага Саюзу здольны будаваць сацыялізм і пабудуе яго.

Прапаную, каб дзень індустрыялізацыі праводзіць штогод на працягу ўсяе пяцігодкі, што дапаможа больш шпаркаму ажыцьцяўленьню пляну сацыялістычнага будаўніцтва.

Падпіска на 3 пазыку індустрыялізацыі

Працаўнікі каапэрацыі падпісаліся на 100 пр. заработку

Калектыў працаўнікоў Дубровенскага гарадзкога спажывецкага таварыства ў адзначэньне міжнароднага чырвонага дню падпісаліся на 3-ю пазыку індустрыялізацыі на 100 проц. мес. заработку і выклікаюць зрабіць тое-ж калектывы саюзу савгандслужачых, працаўнікоў асьветы і мэдсанпрацы.

Курсанты курсаў нізавога савецкага актыву не адстаюць

Курсанты аршанскіх акругавых курсаў нізавых савецкіх працаўнікоў у адказ на наглую правакацыю кітайскай ваеншчыны падпісаліся на новую пазыку на 100 проц. месячнага заработку і выклікалі усіх старшынь і сэкратароў сельсаветаў Аршанчыны таксама падпісацца на пазыку на поўны месячны заработак.

Падпісаліся самі і выклікаем.

Працаўнікі Малешкавіцкага сельскага гаспад. крэдытнага таварыства (Мазыршчына) падпісаліся калектыўна на 3-ю пазыку на 620 руб. і выклікалі падпісацца на такую-ж суму мясцовае спажывецкае таварыства.

Міліцыянэр Касач Паўлік дае прыклад.

Малодшы міліцыянэр Койданаўскага раёну Касач Паўлік пры заработку 36 р. у месяц падпісаўся на 3 пазыку індустрыялізацыі на 75 р.

Тав. Касач выклікае зрабіць тое-ж усіх міліцыянэраў акругі.

Рабочыя „Красной Зари" падпісаліся на 10.000 руб.

Падпіска на 3-ю пазыку індустрыялізацыі сярод рабочых заводу „Красная Заря" праходзіць з посьпехам. Шмат хто з рабочых падпісваецца на пазыку больш як на месячны заработак. Падпіска на заводзе дала ўжо звыш 10000 руб.

За 2 гадзіны—на 10.000 р.

Калектыў працаўнікоў Вышэйшага Савету Народнай Гаспадаркі БССР у першы дзень падпіскі на новую пазыку за 2 гадзіны сабраў падпіскі больш, чым на 10.000 руб., падпіска працягваецца.

Спэцыялісты будаўніцтва электраст. імя Сталіна—на 150 проц.

Падпіска на новую пазыку індустрыялізацыі сярод інжынэрна-тэхнічнага пэрсаналу будаўніцтва элетрастанцыі імя Сталіна дала звыш 16.000 руб., што складае 150 проц. месячнага заработку.

Заклікаем усе Бюро інж. тэхн. сэкцый.

Працаўнікі інжынэрна-тэхнічнай сэкцыі саюзу хімікаў падпісаліся на 3-ю пазыку на 100 проц. месячнага заработку і заклікаюць зрабіць тое-ж усе рэспубліканскія Бюро інж.-тэхн. сэкцый.

9 чыгуначнікаў падпісаліся на 950 р.

Дзевяць працаўнікоў станцыі Гарочычы Зах. чыгунак т. т. Судзьбін, Вольскі, Асаўмен, Вашчанка, Шабан, Мікалаеў Яраншэвіч, Рагаўцоў і Бэнсэсон падпісаліся на 3-ю пазыку на 950 р., што складае 147 проц. мес. заработку.

Разам з тым працаўнікі ст. Гарочычы заклікаюць пасьледваць іх прыкладу працаўнікоў ст. Астанковічы Заходніх чыгунак.

Падпіска ў Жлобінскім раёне не разгортваецца.

Сярод членаў прафсаюзу г. Жлобіну падпіска на пазыку дала ўжо 8 тысяч рублёў.

Камсамольская ячэйка шляху падпісалася на 1000 р., працаўнікі райкому ЛКСМБ—на 225 р., мясцком працасьветы—на 335 р.

У м. Стрэшны папярэдняя падпіска дала 1200 руб.

Адначасова разгортваецца і доўшць пасьпешна кампанія па калектыўнай здачы на хаваньне аблігацый 2-й пазыкі індустрыялізацыі.

Падпісаліся на 125 процантаў месячнага заработку.

Усе працаўнікі—члены саюзу савгандслужачых Плешчаніцкага раёну пастанавілі на сваім сходзе падпісацца на 125 процантаў месячнага заработку і выклікалі падпісацца ў такім-жа разьмеры працаўнікоў Бягомльскага і Халопеніцкага раёнаў.

Падпіску яшчэ павялічым.

Калектыў працаўнікоў „Белмасторгу" сабраў падпіскі на 3 пазыку індустрыялізацыі на 5490 р., што складае значна больш 100 проц. мес. заработку.

Падпіска будзе павялічана, калі ўсе працаўнікі зьвярнуцца з водпуска.

Не адстаюць і тут.

25 працаўнікоў адміністрацыйнага аддзелу менскага акрвыканкому падпісаліся на 3 пазыку індустрыялізацыі на 1430 р. у той час, як пэнсія ўсяго калектыву ў 33 чалав. складае 1600 р.

Пасьля прыходу з водпуску рэшты працаўнікоў сума падпіскі, бязумоўна павялічыцца.

Рабочыя футравай фабрыкі афармілі падпіску.

Рабочыя менскай футравай фабрыкі ў ліку 89 чалавек сабралі падпіскі на новую пазыку індустрыялізацыі на 9075 р. Падпіска на пазыку ўжо афармлена ў Галоўнай касе ашчаднасьці.

Падпісаліся на 4760 руб.

Супрацоўнікі Нар. Кам. Гандлю ў сваім калектыве налічваюць 48 чалавек з месячнай пэнсіяй у 6550 руб. На пазыку індустрыялізацыі падпісалася 32 чалав., а рэшта знаходзіцца ў водпуску. Падпіска дала 4760 руб. і яна афармлена ў Галоўнай касе ашчаднасьці. Трэба спадзявацца, што з прыходам адпускнікоў сума падпіскі перавысіць месячны заработак калектыву.

Супрацоўнікі рэдакцыі і канторы „Савецкая Беларусь"—у фонд індустрыялізацыі.

Агульны сход супрацоўнікаў рэдакцыі і канторы газэты „Савецкая Беларусь" аднагодна пастанавіў 6-га жніўня працаваць і ўвесь заработак за гэты дзень перадаць у фонд індустрыялізацыі краіны.

НАЎХІЛЬНА НАПЕРАД ПА ШЛЯХУ ІНДУСТРЫЯЛІЗАЦЫІ.

Дзень 6-га жніўня—па календару перабочы—пралетарыят Саюзу ССР правядзе ў працы, пад генэральным лёзунгам партыі: за індустрыялізацыю краіны, за рэканструкцыю сельскай гаспадаркі. Яскравы адбітак гэты лёзунг атрымаў у пяцігадовым пляне разьвіцьця народнае гаспадаркі, праўдзіва названым „плянам вялікіх работ".

Асноўная і важнейшая прадпасылка пяцігадовага пляну, гэта—лінія індустрыялізацыі народнае гаспадаркі. Другой, ня менш важнай прадпасылкай яго зьяўляецца лінія рашучага замацаваньня і ўзмацненьня абароназдольнасьці краіны. Ужо адны гэтыя дзьве прадпасылкі прымусілі ўзяць пры складаньні пяцігодкі магчыма больш высокі тэмп разьвіцьця прамысловасьці.

Прамфінплян бягучага году выканан.

Прамысловы плян бягучага гаспадарчага году, як і ўвесь народна-гаспадарчы плян, па характарыстыцы лістападаўскага пленуму ЦК партыі «зьяўляецца пасільным, але да крайнасьці напружаным». Прамысловасьці даводзіцца перамагаць у гэтым годзе шэраг цяжкасьцяў, якія зьвязаны пераважна са становішчам сельскае гаспадаркі. Але ня гледзячы на гэта прамысловасьці ўдалося зрабіць вялізарны скачок у разгортваньні вытворчасьці. Падсумаваньні вытворчасьці за 9 месяцаў бягучага году даюць прырост у параўнаньні з тым-жа пэрыядам мінулага году на 20,9 проц. (у даваенных цэнах).

Аграмадны рост прадукцыі ў бягучым годзе ўдалося ажыцьцявіць дзякуючы капітальным укладаньням папярэдніх гадоў, абумовіўшы рост вытворчай магутнасьці нашай прамысловасьці.

Мы перавышаем тэмпы пяцігодк.

Гэтыя вынікі ў значнай меры вырашаюць тэмпы прамысловай вытворчасьці ў будучым 1929-30 годзе—другім годзе пяцігадовага пляну. У сучасны момант ідзе прапрацоўка кантрольных лічбаў прамысловасьці на будучы год, удакладняюцца паасобныя паказальнікі для гэтага году, якія вызначаны пяцігадовым плянам. У працэсе работы выяўляюцца дадатковыя рэзэрвы, ня ўлічаныя ў пяцігадовым пляне (нясупынная вытворчасьць) і інш. Таму ўжо і зараз можна прадбачыць, што па ўсіх важнейшых паказальніках мы ў будучым годзе пойдзем вышэй тэмпаў зацьверджанай пяцігодкі. Ужо зараз можна сказаць, што другі год пяцігодкі вызначан зусім рэальна, што тэмпы індустрыялізацыі краіны і росту сацыялістычных элемэнтаў будуць ня толькі выкананы, але, мабыць, перавыкананы. ВСНГ СССР даў ужо галоўным упраўленьням дырэктывы па складаньню кантрольных лічбаў на 1929-30 г. У іх запраэктаваны значна большы рост валавай прадукцыі на гэты год у параўнаньні з тым, што вызначалася пяцігодкай на гэты адрэзак, менавіта —24 проц., замест 20,2 проц. Пры гэтым, важна падкрэсьліць, што гэта перамена росту прадукцыі ідзе, галоўным чынам, па лініі цяжкай індустрыі—28,5 замест 23,5 проц. У лёгкай індустрыі рост прадукцыі запраэктаваны з перавышэньнем на 2 проц. (20 прац. самест 18 проц.) галоўным чынам, за лік паперных і хімічных груп.

Новыя заводы, фабрыкі, капальні, электрастанцыі.

Асноўным пунктам пяцігадовага пляну і яго першага адрэзку бягучага году зьяўляецца вялізарная праграма капітальнага будаўніцтва. Досыць сказаць, што асноўны капітал прамысловасьці павінен узрасьці за пяцігодзьдзе з 9,5 млрд. руб. да 23 млрд. руб. Рэзка зьмяняецца ўся структура асноўнага капіталу і яго разьмеркаваньне паміж галінамі цяжкай і лёгкай індустрыі. Звыш трох чвэртак асноўнага капіталу прыпадзе да канца пяцігодзьдзя на цяжкую індустрыю. У выніку амаль нанова перарабляецца ўвесь вытворчы апарат прамысловасьці.

Якімі-ж новымі аб'ектамі абагацілася наша прамысловасьць за апошнія часы? Прыходзіцца пералічаць толькі найбольш буйныя з іх. Да 1-га красавіка гэтага году ўступілі ў эксплёатацыю: тры буйныя капальні Донбугля, абсталяваныя па навейшай тэхніцы, нафтаправод Грозны-Туапсэ, галоўная частка нафтаправоду Баку-Батум, частка будаўніцтва нафтапераганных заводаў у Батуме і Туапсэ (што значна павялічвае пераапрацоўку нафты), першая чарга Керчанскага мэталюргічнага заводу, буйная домна на заводзе імя Рыкава Югасталі, та-ж шэраг капітальна-адрамантаваных доменных печаў, першыя цэхі Растоўскага заводу сельска-гаспадарчых машын, цэх вялікагрузных вагонаў Бранскага заводу, турбінная майстэрня ў Ленінградзе, ковачны цэх на Сармоўскім заводзе, першая чарга Карсак-Пайскага заводу каляровай мэталюргіі ў Казакстане, першая чарга Рыдэраўскага каляровага камбінату, электразавод у Маскве, Мезенскі лесапільны завод, Сяўскі цэлюлёзны камбінат, другая машына на Балахне, вежавая сыстэма на Чорнарэчанскім заводзе, коксавыя батарэі ў Гарлоўцы і Рутэнкаве, дзьве сярніковыя фабрыкі і інш. Пачынаем будаваць: другія чаргі Карсак—Пайскага і Рыдэраўскага камбінатаў, спэцыяльны трактарны цэх на Пуцілаўскім заводзе, буйныя хімкамбінаты ў Архангельску; падрыхтоўваецца будаўніцтва Катласкага лесапільнага заводу, буйнага тукавага камбінату ў Данбасе і на Дняпрабудзе; будуць фарсіравацца: праходка 17 буйных капальняў у Донбугалі, будаўніцтва Сталінградзкага трактарнага заводу, падрыхтоўваецца будаўніцтва гэткага-ж заводу ў Чалябінску, аўтазаводу волата ў Ніжнім і г. д.

Вытворчае абслугоўваньне сельскае гаспадаркі.

Пяцігадовы плян прадугледжвае асабліва шпаркія тэмпы разьвіцьця тых галін прамысловасьці, якія абслугоўваюць вытворчыя патрэбы сельскай гаспадаркі. Адпаведны разгон быў узяты ў бягучым годзе. Значны прырост прадукцыі дае ў гэтым годзе сельска-гаспадарчае машынабудаўніцтва. Ход вытворчасьці за мінулы пэрыяд паказвае, што вытворчая праграма гэтага году будзе выканана. Вялікі размах сельска-гаспадарчага машынабудаўніцтва ўзят на будучы год—на 61,8 проц. звыш праграмы бягучага году. Асабліва значна ўзрастае выпуск трактарнага інвэнтару (з 9 млн. руб. да 28,6 млн. руб.), разьлічанага, галоўным чынам, на абслугоўваньне сацыялістычнага сэктару сельскае гаспадаркі.

Сельская гаспадарка павінна атрымаць да канца пяцігодкі каля 8 мілітон мінэральных угнаеньняў супроць 180 тыс. тон мінулага году.

У бягучым годзе распачата будаўніцтва каля 20 сельскіх электраўстановак магутнасьцю, прыблізна, у 3000 кілёват. Станцыі разьлічаны пераважна на абслугоўваньне прадпрыёмстваў па пераапрацоўцы сельска-гаспадарчай сыравіны.

На бліжэйшае пяцігодзьдзе патрэбна будзе дадаткова каля 80 тысяч інжынэраў і тэхнікаў. Праэктуецца адчыненьне шэрагу новых ВНУ і ВТНУ і новых факультэтаў, а таксама 38 новых тэхнікумаў.

Кваліфікаваных рабочых неабходна падрыхтаваць за пяцігодзьдзе 528 тыс., з іх у бягучым годзе мяркуецца падрыхтаваць каля 80 тыс. чал. і ў будучым звыш 90 тыс. чал. Значна пашырасьцца і ўзмацніцца сетка школ ФЗУ, школ масавых прафэсій, баз ЦІШ і г. д.

Бягучы год, як мы бачым, зьяўляецца годам далейшага ўздыму народнае гаспадаркі на падставе рэканструкцыі і індустрыялізацыі, пры інтэнсыўным росьце сацыялістычных элемэнтаў.

Сацыялістычнае спаборніцтва, барацьба за ўзмацненьне вытворчай і працоўнай дысцыпліны, якія ўжо ў ліпені вызвалі некаторы зрух у станоўчы бок, бязумоўна, дадуць якаснае палепшаньне працы прамысловасьці за пэрыяд, які застаўся ў бягучым годзе.

Таму можна з упэўненасьцю сказаць, што народна-гаспадарчы плян бягучага году, першага году „пляну вялікіх работ", будзе выканан.

Т.

ТВАР „РАБОЧАГА“ УРАДУ.

Перамовы, якія пачаліся ў Лёндане паміж савецкім прадстаўніком т. Даўгалеўскім і ангельскім міністрам замежных спраў Гэндэрсонам, перерваны. Т. Даўгалеўскі пакідае Лёндан.

Разрыў ангельска-савецкіх перамоў зьявіўся нямінучым сьледзтвам палітыкі Макданальда. У адказ на прапанову Англіі прыслаць у Лёндан свайго прадстаўніка для перамоў аб аднаўленьні ангельска-савецкіх адносін, урад СССР з упэўненасьцю зазначыў, што савецкі прадстаўнік будзе весьці перамовы не па сутнасьці спрэчных пытаньняў, а толькі ў парадку іх вырашэньня ў будучым пасьля аднаўленьня аднасін. Спачатку ўстанаўленьне ангельска-савецкіх адносін, а потым перамовы—гэткая была ясная і выразная ўстаноўка савецкага ўраду.

Зусім процілежную пазіцыю заняў ангельскі ўрад. Ён патрабаваў, каб спачатку былі вырашаны спрэчныя пытаньні паміж Англіяй і СССР, і потым ужо—зразумела ў залежнасьці ад вынікаў гэтага вырашэньня—былі-б адноўлены ангельска-савецкія адносіны.

Сэнс гэтай пазіцыі „рабочага“ ураду будзе ясным, калі ўспомнім, аб якіх спрэчных пытаньнях ідзе гутарка. Англія падае нам, як вядома, запатрабаваньні, па-першае, спыніць прапаганду, па-другое, заплаціць царскія даўгі ангельскаму ўраду і ангельскім банкірам. Аб «прапагандзе» мы чулі доўгія гады ад Чэмбэрлена і Джайнсона Хікса. Калі пад ёй разумець і ўмяшацельства савецкіх агентаў ва ўнутраныя справы Англіі, дык гэткай нашай прапаганды ніколі ня было і няма. Але ёсьць іншая прапаганда: прыклад пралетарыяту СССР, які зрынуў уладу капіталістаў і будуе сацыялізм, прыклад, які мацней тысяч „савецкіх агентаў“ рэвалюцыянізуе рабочую клясу Англіі і сотні мільёнаў калёніяльных вывольнікаў Брытанскай імпэрыі. Ад гэткай «прапаганды» мы, зразумела, адмовіцца ня межам.

Калі сур'ёзна гаварыць аб варожасьці і прапагандзе, дык Макданальд павінен у першую чаргу спыніць тую анты-савецкую працу, якую ангельскія агенты ўжо ў працягу 10 год бязупынна і ўпарта вядуць супроць нас ва ўсіх частках зямное кулі, асабліва ў пагранічных з намі краінах.

Больш сур'ёзны характар мае пытаньне аб даўгох.

Зрынуўшы апошняга Раманава, працоўныя скасавалі царскія даўгі. „Рабочы“ урад Англіі хоча прымусіць нас задаволіць прэтэнзіі «пакрыўджаных» ангельскіх банкіраў. Ён думае зрабіць націск на нас, зьвязваючы пытаньне аб даўгох з аднаўленьнем ангельска-савецкіх адносін. „Будзеце плаціць—мы адновім адносіны з вамі; ня будзеце—і адносіны адноўлены ня будуць». Так ставіць пытаньне Макданальд, у гэтым напрамку ён хацеў бы весьці перамовы з намі.

Зусім відавочна, што савецкі ўрад павінен быў адхіліць гэты тыя яўна вымагацельскія прапановы. У аднаўленьні ангельска-савецкіх адносін капіталістычная Англія, якая мае патрэбу ў нашых заказах, зацікаўлена ня менш, чымся мы. Плаціць Англіі за аднаўленьне адносін мы ня зьбіраемся, і весьці перамовы аб даўгох, пад пагрозай аднаўленьня ці неаднаўленьня адносін мы, натуральна, адмовіліся.

Макданальд, Гэндэрсон і іншыя „рабочыя“ міністры досыць вопытныя палітыкі і яны прадбачылі, зразумела, нямінучасьць разрыву ангельска-савецкіх перамоў. Але ставячы перад намі наперад запатрабаваньні, якія нельга выканаць, яны мелі дзьве мэты.

Яны хацелі даказаць буржуазеі, што „рабочы“ урад стаіць на варце інтарэсаў ангельскага капіталу.

Яны хацелі пасеяць сярод рабочых мас Англіі новыя ілюзіі аб тым, нібы «рабочая» партыя і сапраўды зьяўляецца прыхільнікам аднаўленьня ангельска-савецкіх адносін.

Першая мэта дасягнута: ангельскія капіталісты яшчэ раз пераканаюцца, што пры Макданальдзе яны могуць быць таксама спакойны, як і пры Бальдвіне.

Але ашукаць пралетарыят—будзе цяжэй. Абарона Макданальдам інтарэсаў ангельскіх растаўшчыкоў наўрад ці выклікае спачуваньне рабочых мас. Перадвыбарнае абавязацельства „безадкладна і безагаворачна аднавіць ангельска-савецкія адносіны, ня выканана „рабочым“ урадам—гэтага асноўнага факту Макданальду ня згладзіць.

Разрыў ангельска-савецкіх перамоў супадае з лёкаўтам 500 тысяч тэкстыльшчыкаў. І ва ўвонкавай і ў замежнай палітыцы Макданальд выкрывае сябе як верны лёкай капіталу.

Для нас-жа незатоеная варожасьць „сацыялістычнага“ ангельсскага ўраду да краіны будуючагася сацыялізму зьяўляецца яшчэ адным доказам таго, што II Інтэрнацыянал зросься з капіталістычным ладам, яшчэ адным перасьцержэньнем аб надыходзячай на нас ваеннай вебяьпецы, яшчэ адным доказам на карысьць уэмацненьня абароназдольнасьці нашай краіны.

НА ЗЬЕЗЬДЗЕ АНГЕЛЬСКАГА КАМСАМОЛУ

ПЕРАГРУПОЎКА КЛЯСАВЫХ СІЛ. ЗДРАДНІЦКАЯ ПАЛІТЫКА МАКДАНАЛЬДАЎШЧЫНЫ СПРЫЯЕ РОСТУ КАМПАРТЫІ.

МАНЧЭСТЭР, 4. Выступаючы з агульна-палітычным дакладам на зьезьдзе ангельскага камсамолу Кэмпбэл (член ангельскай кампартыі) адзначыў, што ангельскі капіталізм утварае ў сучасны момант перагрупоўку сіл для большага „рацыяналізатарскага“ паходу. Аб'ектыўнае становішча спрыяе разьвіцьцю дзейнасьці камуністычнай партыі і камсамолу, але трэба адмовіцца ад старых ідэй легальнасьці ў прафсаюзнай працы.

У заключэньне Кэмпбэл падкрэсьліваў важнасьць удзелу радавых рабочых у арганізацыі стачачных камітэтаў.

У спрэчках па дакладу Кэмпбэла Тэпсэл востра крытыкаваў правае крыло, а таксама памылкі партыйнага кіраўніцтва. Не згаджаючыся з тэй характарыстыкай эканамічнага становішча, якую даў Кэмпбэл, прамоўца заявіў таксама што Кэмпбэл „недастаткова падкрэсьліў сур'ёзнае значэньне ўнутрыпартыйных падзей“.

У заключным слове Кэмпбэл абараняў сваю характарыстыку эканамічнага становішча, і, згаджаючыся з тым, што ангельская кампартыя перажывае ўнутраны крызіс, даказваў, аднак, што партыйнае кіраўніцтва не зьяўляецца такім слабым, як шмат хто думае.

Дзень чырвонага друку.

ВЕНА, 1-8. Арганізаваны 28 ліпеня чырвоны дзень друку прайшоў вельмі ажыўлена. На сходзе прысутнічала каля 1500 чал., прычым па радыё прывітаньні «рабочай Масквы» зрабілі вялікі ўплыў на сабраўшыхся. Атрыманы віншаваньні ад 25 камуністычных газэт, канфіскаваных у Чэхаславакіі ў сувязі з міжнародным чырвоным днём. На сходзе ўхвалена рэзалюцыя якая падкрэсьлівае, што замест канфіскаваных газэт, узьнікаюць новыя нелегальныя з фабрычна-заводзкіх газэт, якія буржуазеі наробяць яшчэ больш няпрыемнасьцяй, чымся легальная прэса.

„Крылья советов“ у Бэрліне.

БЭРЛІН, 4-8. 4 жніўня ў 18 гадз. 30 хвіл. „Крылья советов“ зьнізіўся на аэрадром, пакрыўшы адлегласьць у 950 кілёмэтраў ад Парыжа да Бэрліна за 4 гадзіны 45 хвіл. «Крылья советов» прыбыў у Бэрлін на 2 гадзіны раней пасажырскага самалёту сыстэмы Арман, які выляцеў з Парыжа на 1 гадз. 45 хвіл. раней „Крыльев советов“.

Развал у стане кітайскіх генэралаў.

Разнагалосьсі ў справе Ўсходня-Кітайскай чыгункі.

ТОКІЁ, 3-8. Водлуг паведамленьня газэт, паміж нанкінскім ўрадам і Чжан-Сюэ-Лянам узьніклі разгалосьсі. Нанкінскі ўрад жадае ўзяць у свае рукі ўрэгуляваньне канфліту адносна Ў-К ч., а Чжан-Сюэ-Лян настойвае, каб канфлікт быў рэгуляваны шляхам непасрэдных перамоў паміж савецкім урадам і Мукдэнам. Чжан-Сюэ-Лян мае намер пакінуць за нанкінскім урадам толькі прапагандысцкую дзейнасьць вакол савецка-кітайскага канфлікту.

Забіт прэтэндэнт на кітайскі трон.

ТОКІЁ, 2-УШ. Былы шандуньскі генэрал-губэрнатар Чжан-Цзун-Чан, які знаходзіцца на японскім курорце Бэпу сёньня застрэліў аднаго кітайца, падазраючы, што ён робіць замах на яго жыцьцё. Забіты аказаўся Сэн-Каем—пятым сынам прэтэндэнта на кітайскі трон Куна. Чжан-Цзун-Чан заявіў, што застрэліў Сэн-Кая выпадкова.

Паводле чутак, Кая забіў не Чжан-Цзун-Чан, а яго сэкратар.

Гвалты кітайскіх граміл ня спыняюцца.

ДЭЗЭРТЫРСТВА Ў КІТАЙСКАЙ АРМІІ. ЧАКАЮЦЬ САЛДАЦКІХ БУНТАЎ.

ЧЫТА, 5-8. Прыбыўшыя апошнім поездам з Харбіну рабочыя з станцыі Пагранічнай апавядаюць аб бязчынствах, якія ўтвараліся белагвардзейцамі і кітайскімі салдатамі над прыбыўшымі раней разрыву дыпляматычных зносін з Кітаем. Арышты і звальненьні служачых і рабочых пачаліся яшчэ 17 ліпеня. Белагвардзейцы зьбівалі расейцаў, якія знаходзіліся на савецкай службе. На вуліцах машыністаў білі прыкладамі. Кітайскія салдаты рабавалі насельніцтва і згвалцілі расейскую дзяўчыну. У адказ на гэта 20 ліпеня ў майстэрнях была абвешчана забастоўка. Абнагалеўшыя белагвардзейцы, паліцэйскія і кітайскія салдаты ўзмацнілі рэпрэсіі, бясчынствы, арышты і гвалты. 48 рабочых, зьвязаных вяроўкамі і ў кандалах былі кінуты ў панцырнік і адасланы ў СССР.

Савецкі консул у зьвязку з гвалтамі паслаў ноту. Становішча палепшылася, але ўсё-ж група служачых з мытніцы, прыбыўшых у Чыту перавозіліся, ў Харбін так як злачынцы, зьвязаныя і пад моцнаю вартаю. Прыбыўшыя паведамляюць аб тым, што ў апошнія дні кітайцы адабралі ў насельніцтва ўсіх коняй. Войска, якое накіроўвалася да мяжы, па дарозе кідае вагоны і ў вялікай колькасьці разьбягаецца ў стэп. У эшалоне, які ідзе з Хандаоэхэдзі на ст. Пагранічную салдаты ст. Эхт адмовіліся ехаць далей. Ненадзейнасьць войска прызнае, як відаць, і камандваньне. На ст. Пагранічнай засталіся 2 цягнікі, якія стаяць увесь час пад парамі і ў выпадку неабходнасьці ўцячы ўглыб Кітаю.

Амэрыка „клапоціцца“

ЛЁНДАН, 4-8. „Дэйлі Тэлеграф“ паведамляе, што ўрад Паўночна-Амэрыканскіх Злучаных Штатаў зноў зьвярнуўся да дзяржаў з прапановаю «далучыцца да яго далейшых стараньняў урэгуляваць савецка-кітайскі канфлікт» Водлуг думкі газэты, пасрэдніцтва дзяржаў наўрад ці можа ажыцьцявіцца. Японія не згаджаецца на пасрэдніцтва, бо японскія афіцыйныя колы ня хочуць каб „у галіне дзе пераважаюць японскія інтарэсы ініцыятыва была ня з боку Японіі, а з боку іншай дзяржавы».

Звальненьне спэцыялістаў.

ТОКІЁ, 3. Як паведамляюць з Харбіну, кітайскі параходны сындыкат у Харбіне часова звольніў са службы 72 савецкіх грамадзян, служачых у параходзтве на пасадах камандзіраў і лоцманаў. З прычыны высокай кваліфікацыі іх папрасілі вярнуцца да працы.

„Гаспадараць“.

ТОКІЁ, Харбінскі друк паведамляе, што па ўсёй лініі Усходня-Кітайскай чыгункі сталі больш частымі выпадкі курушэньняў і нападаў. Паміж хунгузамі і салдатамі адбываюцца перастрэлкі. У некаторых мясцох чыгункі шляхі былі разабраны.

Арышты „западозраных“.

ПЭЙПІН, 3-8. За апошнія дні мясцоваю ўладаю арыштавана многа асоб западозраных у прыналежнасьці да кітайскай кампартыі.

Пасьля першажнівеньскіх дэманстрацый.

МАГУТНЫ ПАХОД ПРАЦОЎНЫХ СУПРОЦЬ ВАЙНЫ ВЫКЛІКАЎ ПЕРАПАЛОХ БУРЖУАЗЕІ І ЯЕ ЛЁКАЯЎ САЦЫЯЛ-ФАШЫСТАЎ.

Сацыял-фашысты „задаволены“.

БЭРЛІН, 2-8. Нямецкі буржуазны друк задаволен, што І жніўня прайшло ў Нямеччыне без асабліва буйных сутычан. У той-жа час буржуазныя газэты імкнуцца зьменшыць значэньне буйных дэманстрацый, арганізаваных усюды кампартыяй Нямеччыны.

Ня гледзячы на гэта імкненьне, у многіх газэтах і нават у сацыял-дэмакратычных праглядае выразнае замяшаньне перад фактам магутнасьці рэвалюцыйных дэманстрацый у абарону СССР супроць імпэрыялістычнай вайны і супроць сацыял-дэмакратыі.

Пасьля „папераджальнага“ арышту.

ПАРЫЖ, 3-8. Агенцтва Гаваса паведамляе, што вызвалены 82 камуністы, арыштаваныя напярэдадні 1 жніўня.

Арышт „90“ на суткі.

ТОКІЁ, 3-8! Як паведамляюць з Харбіна, там 31 ліпеня ўвечары былі арыштаваны на суткі 90 савецкіх грамадзян-рабочых. Пры арышце ім было паведамлена, што яны арыштоўваюцца ў мэтах папярэджаньня выступленьняў у міжнародны чырвоны дзень 1 жніўня.

Галадоўна арыштаваных дэманстрантаў.

ВЕНА, 3-8. Як паведамляюць з Бухарэсту, арыштаваныя ў Ясах і ў Чэрнавіцах у зьвязку з 1 жнівеньскімі дэманстрацыямі, абвясьцілі галадоўну. Сярод арыштаваных у Чэрнавіцах многа членаў украінскай незалежнай сацыял-дэмакратычнай партыі і партыі „Вызваленьня“.

Дзеячы навукі—супроць вайны.

ПРАГА, 3-8. У дзень 15-й гадавіны імпэрыялістычнай вайны 1914—18 г. г. 40 выдатных чэхаславацкіх дзеячоў навукі і мастацтва апублікавалі заяву, у якой зазначаюць, што падрыхтоўваецца напад на СССР. Заява заклікае працоўныя масы і інтэлігэнцыю Чэха-Славакіі да барацьбы супроць ваеннай небясьпекі і рэакцыі.

Трэба адзначыць, што за выключэньнем камуністычнага органу Кладно „Свобода“ ніводная газэта не апублікавала гэтай заявы. Больш таго, рэфармісцкі друк спрабаваў нават іранізаваць наконт гэтага выступленьня.

У Саюзе ССР.

Працоўныя Сахаліну проці імпэрыялістычных войн.

АЛЯКСАНДРАЎСК на САХАЛІНЕ, 1-8 Яшчэ ўчора 31-га ліпеня Аляксандраўскія руднікі прынялі баявы і рэвалюцыйны заклік. Ва ўсіх клюбах адбыліся даклады аб Чырвоным дні. У Шуйскім рудніку былі ўзьняты таксама плякаты кітайскіх рабочых на кітайскай мове. Раніцою 1-га жніўня порт быў перапоўнены працоўнымі, якія сустракалі прыяжджаючых з Кастрычнікавага і Тульскага руднікоў рабочых. Якары і баржы прыбраны сьцягамі, плякатамі і лёзунгамі. У порце адбылося братаньне рабочых з чырвонаармейцамі. У паветры гучэла нямоўчнае «ўра».

Удзень у горадзе адбылася вялікая дэманстрацыя. На мітынгу выступалі прадстаўнікі ад усіх рабочых калектываў, якія заверылі партыю і ўрад у бязьмежным падтрыманьні і шпаркім выкананьні ўсіх мерапрыёмстваў. З асаблівым уздымам былі спатканы выступленьні кітайскіх рабочых, якія заклікалі да адзінства ўсіх пралетарыяў для абароны СССР ад наскоку імпэрыялістаў. Пасьля дэманстрацыі адбыліся масавыя стралковыя і фізкультурныя спаборніцтвы, якія зацягнуліся да позьняга вечара.

Пад знакам салідарнасьці пралетарыяту.

ТЫФЛІС, 3-8. Першажнівеньская дэманстрацыя прайшла пад знакам міжнароднай салідарнасьці пралетарыяту і гатоўнасьці даць адпор імпэрыялістам, якія падрыхтоўваюць новую вайну.

Для ўдзелу ў дэманстрацыі прыехала дэлегацыя бакінскіх рабочых.

Усюды ў Закаўказьі першажнівеньскія дэманстрацыі прайшлі пад лёзунгам отапроцантнай рэалізацыі 3 пазыкі і пратэсту супроць новай імпэрыялістычнай вайны.

Інтэрнацыянальны мітынг.

БАТУМ, 3-8. Пасьля вялічэзнай дэманстрацыі Дальпрафсавету адчыніўся мітынг, у якім узялі ўдзел прадстаўнікі нарвэскіх мараноў, кітайскага, італьянскага, нямецкага, францускага, ангельскага і японскага пралетарыяту, спатканыя авацыямі.

Чужаземныя таварышы заявілі аб поўнай салідарнасьці міжнароднай рабочай клясы з СССР і аб тым, што працоўныя чалавек усяго сьвету не дапусьцяць новых бойняў і стануць на абарону СССР.

Ва ўхваленай рэзалюцыі працоўныя Батуму заўважаюць, што аддадуць усе сілы для самага хутчэйшага індустрыялізаваньня краіны.

Пасьля гэтага адбылася вялікая працэсія, у якой узяло ўдзел больш за 10 тыс. чалавек.

На заклік ураду—гатовы.

ХАБАРАЎСК, 5. У Амурскай акрузе абвешчан прыём коняй для ўкамплектаваньня конскага запасу. На гэтыя падзеі адгукнуліся сяляне сяла Новы Пакроўскі і арганізавалі калектыўную здачу сялом. Здадзена 30 лепшых коней для Чырвонай армії.

ХАБАРАЎСК, 5. Загад аб паўторных вучэбных зборах чырвонаармейцаў 1902-1903 г. г. спатканы з вялікім уздымам.

Узмацніўся прыток заяў ад дабраахвотнікаў камсамольцаў, дзяцей рабочых і сялян-беднякоў, якія жадаюць уступіць у шэрагі Чырвонай армії. Прыём дабраахвотнікаў пакуль не адбываецца.

Ад рукі наймітаў кітайскай рэакцыі.

ХАБАРАЎСК, 3-8. У Імане пры вялікай колькасьці працоўных адбылося пахаваньне 3-х пагранічнікаў—начальніка заставы т. Цыкорыева, які служыў у чырвоным войску ў 1918 г., удзельніка многіх боек і 2-х чырвонаармейцаў, забітых наймітамі кітайскіх генэралаў.

На магіле зроблены былі прамовы прадстаўнікамі вайсковага камандваньня, пагранічнікаў, райкому партыі, гарсавету. У прамовах прамоўцы адзначалі гэраічную сьмерць таварышоў і завяралі, што гатовы па першаму загаду сталёвай калёнай стаць на абарону краіны саветаў.

У фонд індустрыялізацыі.

ХАБАРАЎСК, 5. 4-га жніўня працавалі ў фонд індустрыялізацыі ўсе прамысловыя, вытворчыя і гандлёвыя прадпрыёмствы і галоўная маса бюравых служачых ухвалілі настанову адпрацаваць адзін з бліжэйшых дзён адпачынку на вытворчай фізычнай працы.

Служачыя крайвыканкому і крайсавнаргаспадаркі пастанавілі працаваць адзін дзень па разгрузцы дроў. Супрацоўнікі Ціхаакіянскай „Зьвязды“ «выпусьцілі пільны нумар газэты, арганізаваўшы ўласнымі сіламі продаж яе на вуліцах“.

Узмацнім шэрагі ЎсеКП(б).

ХАБАРАЎСК, 5. Падзеі на Ўсходня-Кітайскай чыгунцы ўскалыхнулі чырвонаармейскую масу. Толькі за адзін тыдзень у партыю ўступіла ў часьцях Забайкальскай дывізіі 48 чалавек, Ціхаакіянскай дывізіі 30 чалавек, у Далёкаўсходняй кавбрыгадзе наглядаецца масавая падача заяў аб прыёме ў партыю, у аднэй роце падалі заяву амаль 50 проц. асабовага складу. Гэта толькі першыя вынікі па некаторых часьцях. У партыю ідзе самы лепшы склад чырвонаармейцаў.

Здраднікам „рабочым“ міністрам не ўдасца накінуць пятлю на шыю працоўных СССР.

ХАРКАЎ. 3-га жніўня пасьля працы на харкаўскіх прадпрыёмствах адбыліся лятучыя мітынгі, на якіх абмяркоўваліся апошнія паведамленьні аб зрыве ангельскім урадам перамоў між СССР і Англіяй. У спрэчках і рэзалюцыях рабочыя заяўляюць: „Мы з вялікім абурэньнем ганьбім каралеўскіх сацыялістаў, якія праводзяць на справе палітыку Чэмберлена і перашкаджаюць заснаваньню нармальных зносін між СССР і Англіяй. Мы поўнасьцю падтрымліваем усе крокі нашага ўраду, накіраваныя да захаваньня раўнапраўнасьці бакоў пры перамовах».

АРЦЁМАЎСК, 3-8. На прадпрыёмствах і ва ўстановах Арцёмаўску ў часе перапынку на полудзень і пасьля сканчэньня працы першай зьмены жвава абмяркоўваліся паводзіны вялікабрытанскага ўраду пасьля абмену нотамі з СССР. Рабочыя і служачыя аднадушны ў сваёй ацэнцы мавэўраў ангельскага ўраду. Яны лічаць, што, як некалькі гадоў назад, калі Макданальд быў ва ўладзе, так і цяпер ён праводзіць палітыку здрадніцтва ў адносінах да рабочай клясы. Рабочыя раяць саюзнаму ўраду «трымаць вуха востра» ў далейшых перамовах з „рабочым“ урадам Англіі.

Кнігу—батраку.

МАСКВА, 5. Адбыўшаяся пры УсеЦСПС нарада прафсаюзаў разглядзела шэраг пытаньняў аб правядзеньні бібліятэчнага паходу. Бібліятэчны паход мае мэту ў першую чаргу забясьпечыць кнігай батракоў, беднату і калгасьнікаў у вёсцы.

У бібліятэчным паходзе, як зазначае нарада, павінны прымаць актыўны ўдзел усе прафарганізацыі ў цэнтры і на мясцох. Бібліятэчны паход павінен забясьпечыць кнігай асноўныя рабочыя кадры, якія прышлі нядаўна ў вытворчасьць, рабочых-сэзоньнікаў і г. д.

Кулакі—шкоднікі.

СТАЛІН, 5. Сельска-гаспадарчая арцель „Канстанцінаўка“ Паўласкага раёну, Сталінскай акругі, вышаўшы жаць пшаніцу, наткнулася на сталёвыя путы, раскіданыя па ўсім полі. У выніку зламаліся жацельныя машыны, якія дорага каштуюць. Прутты былі раскіданы мясцовымі кулакамі. Вядзецца расьледваньне.

КЛЯСАВАЯ БАРАЦЬБА УЗМАЦНЯЕЦЦА.

Катаржныя прыгаворы рэдактарам.

ВЕНА, 1-8. У вайсковым судзе ў Сафіі скончыўся працэс рэдактароў Говарава („Маладзежна Дума“) і Гельцава („Маладзежна Искра“).

Абодвы прыцягваліся да адказнасьці за парушэньне закону аб друку і прысуджаны да 3-х год зьняволеньня і грашовага штрафу ў 20000 лева кожны.

5 год катаргі

ВЕНА, 1-8. У Белградзе і Мірабо суд прысудзіў шэраг асоб за распаўсюджваньне першамайскіх праклямацый і па абвінавачваньню ў прыналежнасьці да кампартыі.

Пры вобыску ў падсудных нічога ня было знойдзена і выключна на падставе доказаў паліцэйскіх абвінавачаныя прысуджаны да астрожнага зьняволеньня на розныя тэрміны ад 3-х месяцаў да 5-ці год.

УЗМОЦНІЛАСЯ ПРАСЬЛЕДАВАНЬНЕ КАМУНІСТАЎ.

НЬЮ-ЁРК, 2-8. Згодна паведамленьняў з Гваякілю (рэспубліка Эквадор у Паўднёвай Амэрыцы) урад Эквадору ў апошні час надзвычайна абвастрае прасьледаваньне камуністычнага руху. Учыняецца шмат вобыскаў, арыштаў і высылак.

Барацьба тэкстыльшчыкаў.

ЛЁНДАН, 3-8. Лёкаут у Лянкаширскай тэкстыльнай прамысловасьці ня спыняецца. На ўрэгуляваньне канфлікту ў хуткім часе няма ніякіх надзей. Як прадпрыёмцы, так і рэфармісцкія трэд'юніёны ня ўжываюць ніякіх захадаў для ўрэгуляваньня спрэчкі. Думаюць, што ў барацьбе тэкстыльшчыкаў ня будзе ніякіх зьмен да 5 жніўня, калі зьбяруцца прадстаўнікі ўсіх прафсаюзаў тэкстыльшчыкаў для абмеркаваньня мэтазгоднасьці аднаўленьня перамоў з прадпрыёмцамі аб патрабуемым прадпрыёмцамі зьніжэньні зарплаты тэкстыльшчыкаў на 12,8 проц.

26-га—працэс тэкстыльшчыкаў.

НЬЮ-ЁРК, 2-8. Працэс 15 кіраўнікоў забаатоўкі гастонскіх тэкстыльшчыкаў, якія абвінавачваюцца ў забойстве начальніка паліцыі, будзе адноўлен 26 жніўня ў Шарлёце. Абвінавачаныя 3 работніцы, якіх пракурор зараз абвінавачвае толькі «ва ўдзельніцтве» вызвалены з турмы пад заклад.

Зьдзекі над зьняволенымі

НЬЮ-ЁРК, 2-8. 3.700 зьняволеных у турме ў штаце Канзас адмовіліся падпарадкавацца ўстаноўленаму рэжыму, пратэстуючы супроць недобраякасных харчоў і перапаўненьня турмы (турма Лівэнворт разьлічана на 2000 зьняволеных). Астрожная варта ў час заспакойваньня ўжывала зброю. Адзін зьняволены забіты, некалькі цяжка паранены.

Скінулі арыштаванага з 3-га паверху.

ВЕНА, 1-8. Водлуг газэтных паведамленьняў з Сараева, адзін з арыштаваных па абвінавачваньню ў камуністычнай прапагандзе, Гускія Чэнгіч, пасьля допыту выкінуўся з вакна 3-га паверху. Чэнгіч моцна пабіўся і знаходзіцца ў безнадзейным стане. Падазраюць, што ў сапраўднасьці Чэнгіч быў выкінуты з вакна агентамі паліцыі.

ЧАГО ПАТРАБУЕ АМЭРЫКА АД АНГЛІІ

БОРА ПАТРАБУЕ ПАТАПІЦЬ

НЬЮ-ЁРК, 2-8. Увесь друк агалашае паведамленьне з Лёндану, што ангельскі ўрад не мяркуе патапіць ніводнага свайго крэйсэра, а мае намер дасягнуць роўнасьці паміж ангельскім і амэрыканскімі флётамі шляхам перавядзеньня ўстарэлых тыпаў вайсковых караблёў у запас.

Абгаварваючы гэтыя паведамленьні, старшыня камісіі сэнату па замежных справах сэнатар Бора заявіў, што ён настайвае на тым, каб Англія патапіла некалькі сваіх крэйсэраў. Бора ліцыць, што ўсякія размовы аб роўнасьці флётаў ня маюць сэнсу, калі яны не даюць рэальнага скарачэньня флёту.

НІЯКІХ ЗГОД НЯ БЫЛО

ЛЁНДАН, 3-8. У лёнданскіх афіцыйных колах катэгарычна абвяргаюцца амэрыканскія паведамленьні аб тым, быццам між Макданальдам і амэрыканскім паслом Дауэсам дасягнута папярэдняя згода па марскому разброеньню. У аўтарытэтных колах заяўляюць, што перамовы між Макданальдам і Дауэсам усё яшчэ цягнуцца, аднак, яны яшчэ не закончаны.

Амэрыка пасылае „наглядчыка“.

ВАШНГТОН, 2-8. Міністр замежных спраў Паўночна-Амэрыканскіх Злучаных Штатаў назначыў сэкратара амэрыканскага пасольства ў Парыжы Вільсона неафіцыйным наглядачом на Гаагскую рэпарацыйную канфэрэнцыю.

Новы крэйсар.

ТОКІЁ, 3-8. У дзяржаўных суднабудаўнічых вэрфях адбылася перадача флёту новага крэйсару з водаёмкасьцю ў 10.000 тон.

Індустрыялізацыя ўзьніме сельскую гаспадарку.

Калектывізацыя і рост сельскай гаспадаркі.

Партыя, савецкая ўлада і грамадзкасьць зьвяртаюць выключную ўвагу на пытаньні сельскай гаспадаркі. Гэта павялічаная зацікаўленасьць тлумачыцца тым, што 80 проц. усяго насельніцтва Савецкага Саюзу займаецца земляробствам, што мільёны рабочае клясы зьвязаны з вёскай і тым, што ўзяты тэмп індустрыялізацыі ўсёй народнай гаспадаркі ўпіраецца ў адставаньне сельскай гаспадаркі. У той час, як у прамысловасьці сацыялістычны сэктар займае пераважнае становішча, у сельскай гаспадарцы пераважае сыстэма прыватна-капіталістычных адносін. Такое становішча дыктуе неабходнасьць карэннага перабудаваньня сельскай гаспадаркі.

Тэхнічнае пераўзбраеньне сельскай гаспадаркі.

Інтарэсы разьвіцьця сельскай гаспадаркі патрабуюць разьвіцьця індустрыі. Толькі на шляху індустрыялізацыі краіны мы можам даць патрэбны разгон разьвіцьцю нашай сельскай гаспадаркі. Сацыялістычная гаспадарка дапушчае больш высокі тэхнічны ўзровень гаспадаркі, чымся капіталістычны. Поўная яе рэарганізацыя немагчыма на базе прымітыўнай тэхнікі. Таму асноўны рычаг сацыялістычнай рэканструкцыі нашай вёскі заключаецца ў яе машынізацыі, у зьмене яе энэргетычнай базы.

Тэхнічнае пераўзбраеньне нашай сельскай гаспадаркі, забясьпечаньне яе трактарамі, складанымі машынамі і мінэральным угнаеньнем дапушчае наліччa высока разьвітай прамысловасьці. Пяцігадовы плян разьвіцьця народнай гаспадаркі прадугледжвае магутнае разьвіцьцё індустрыі, вытворчасьць сродкаў вытворчасьці для прамысловасьці і сельскай гаспадаркі. Плян прадугледжвае выраб трактараў у колькасьці каля 85 тысяч у 1932-33 г., павялічэньне вытворчасьці с.-г. машын —да 610 міліёнаў руб., павялічэньне вырабу мінэральнага ўгнаеньня—да 8 міліёнаў тон.

Да канца пяцігодкі с.-г. машын будзе вырабляцца ў тры з паловаю разы, а ўгнаеньня ў 23 разы больш, чымся ў 1928-29 г. Гэтыя сотні тысяч трактараў і міліёны тон мінэральнага ўгнаеньня могуць быць мэтазгодна скарыстаны толькі ў буйнай, правільна арганізаванай гаспадарцы. Такім чынам, праблема рэканструкцыі сельскай гаспадаркі можа быць вырашана пры ўмове, што дробныя сялянскія гаспадаркі (у сучасны момант у нас каля 27 міліёнаў сялянскіх двароў) будуць ператвораны ў калектыўныя гаспадаркі. СССР па колькасьці пашні, якая прыпадае на аднаго селяніна, стаіць на адным з першых месц у сьвеце, а па колькасьці абрабляемай зямлі—на адным з апошніх месц. Плян прадугледжвае арганізацыю новых савгасаў на плошчы 10-12 міліёнаў гэктараў, з плошчай засеву да канца пяцігодкі ў 3 міліёны гэктараў.

Машынізацыя сельскай гаспадаркі ня толькі падвышае ўраджайнасьць і прадукцыйнасьць працы, але яна эканоміць вялізарную колькасьць корму.

25 тысяч трактараў, якія зараз працуюць у савгасах, далі эканоміі каля 6 міліёнаў тон зярна, якое пры наяўнасьці конскай цягавай сілы зьелі-б коні. Такое вызваленьне кармоў дае шырокія магчымасьці для разьвіцьця прадукцыйнага мясного і малочнага жывёлаводзтва. За апошнія паўтара гады мы маем скарачэньне колькасьці прадукцыйнай жывёлы, асабліва маладняка. Перад намі стаіць задача спыніць гэтае скарачэньне і павялічыць колькасьць кароў на 22 проц., авечак —на 21 проц. і сьвіней—на 54. Выкананьне-ж намечанага тэмпу жывёлаводзтва і асабліва перавышэньня гэтага тэмпу немагчыма бяз шырокага разьвіцьця аграмаджаных форм жывёлаводных гаспадарак.

Практыка працы нашых калгасаў і савгасаў гаворыць, што побач з магутным разьвіцьцём зернавых культур можа ісьці разьвіцьцё мясной, скураной і ваўнянай гаспадарак.

Ня меншае значаньне мае пытаньне аб забесьпячэньні прамысловасьці тэхнічнымі с-г. культурамі. Пяцігадовы плян мяркуе павялічэньне разьвядзеньня хлопку да 800 тысяч тон у апошні год пяцігодкі. Прырост валавай прадукцыі лёну намячаецца ў 120 пр. Тэмп росту пасеваў цукровых буракоў у поўнай меры задаволіць патрэбы нашай цукровай прамысловасьці.

Аграмаджаньне сялянскіх пасеваў.

Абапіраючыся на новую тэхнічную базу, пяцігадовы плян мяркуе аграмадзіць да 22 мільёнаў гэктараў сялянскіх пасеваў, уцягнуць у калектывы каля 4—5 мільёнаў сялянскіх гаспадарак. Але гэтыя калгасы павінны быць настолькі вялікімі, каб трактары і іншыя складаныя машыны былі рацыянальна скарыстаны. Машыны патрабуюць добрага тэхнічнага абслугоўваньня, наяўнасьці ў гаспадарцы рамонтных майстэрняў, мэханікаў і інжынэраў, якія рамантуюць і наглядаюць за рамонтам. Усё гэта можна арганізаваць у гаспадарках, якія маюць дзесяткі і сотні трактараў, а значыць —сотні тысяч гэктараў пасеву.

Новая форма калгаснага руху—машынатрактарныя станцыі павінна мець шырокае распаўсюджаньне. Пяцігодка прадугледжвае арганізацыю такой сеткі машынатрактарнай станцыі, якая магла-б ахапіць дадаткова 3 мільёны гэктараў пасеву, апрача 20 мільёнаў гэктараў, якія ахапляюць існуючыя формы калгасаў (арцелі, камуны, таварыствы па апрацоўцы зямлі і г. д.).

Калгасы ў 1932-33 г. дадуць 26 пр. таварнага хлеба, а ўвесь аграмаджаны сэктар сельскай гаспадаркі (савгасы і калгасы) дасьць каля 68 мільёнаў цэнтнэраў (40 проц.) таварнага хлеба. Гэта прыкладна тое, што дае зараз заможная верхавіна вёскі. Такім чынам сацыялістычны сэктар сельскай гаспадаркі ў поўнай меры падарве ўплыў кулацкай верхавіны на сяле.

Пры гэтым тэмпе росту аграмаджаных гаспадарак колькасьць сялянскіх гаспадарак да канца пяцігодкі пачне рэзка скарачацца. Надворны выгляд неаграмаджанай часткі сельскай гаспадаркі і занятага ў ёй насельніцтва таксама рэзка зьменіцца. Дзяржаўныя с-г. прадпрыёмствы, калектыўныя гаспадаркі, тэхнічна рэарганізаваўшы сваю вытворчасьць, будуць аказваць уплыў на суседнія сялянскія гаспадаркі. Гэты ўплыў будзе ажыцьцяўляцца праз тэхнічную дапамогу сродкамі вытворчасьці і,

Партыя правярае ход чысткі.

Дрэнна падрыхтаваліся да чысткі партыі.

На аб'яднаным пасяджэньні прэзыдыуму ЦКК КП(б)Б, парткалегіі і калегіі НК РСІ Бел. ад 3 жніўня былі заслуханы даклады аб ходзе чысткі партыі і чысткі савецкага апарату.

У сваім дакладзе аб ходзе чысткі партыі т. **Ляўкоў** зазначыў, што, ня гледзячы на тое, што па пляну чыстка партыі павінна была пачацца 20 чэрвеня, яна пачалася значна пазьней —26 і 27 чэрвеня.

Усе ячэйкі на вёсцы ахоплены чысткай. У шмат якіх раёнах чыстка скончана. Чыстка вайсковых партарганізацый заканчваецца. Наогул праца па чысткі будзе скончана к тэрміну.

Ян працуюць праверкомы.

У нас маецца больш 500 чал. членаў праверкомаў. У іх ліку рабочых 411 (83,4 проц.). Рабочых ад варстату—22 проц.

Ход работы праверкомаў паказвае, што ня ўсюды і ня ўсе былі досыць добра праінструктаваны. Ёсьць нават моманты, што незнаёмы з інструкцыямі па чысткі партыі. Быў момант па Бабруйскай акрузе, калі член праверкому нарабіў палітычныя памылкі і яго прышлося адазваць.

Вясковыя ячэйкі не падрыхтаваліся.

Праверкомы знашлі, што ў пераважнай большасьці вясковыя ячэйкі ня былі падрыхтаваны да чысткі. У Магілеўскай акрузе, у вялікай колькасьці ячэек не прапрацаваны інструкцыі аб чысткі, не прапрацаваны вынікі XVI партканфэрэнцыі. У Сьмілавіцкім раёне ні ў воднай ячэйцы ня былі растлумачаны задачы чысткі партыі батракам і беднаце.

Прыходзілася замест вывучэньня працы на мясцох—даваць спагнаньні, і таму праверкомам прыходзілася займацца падрыхтоўчай працай.

Сэкратара Чачэвіцкага райкому (Магілеўскай акр.) зьнялі з працы і далі вымову, гэтак сама і сэкратара Смалявіцкага РК (Менская акр.) за дрэнную падрыхтоўку да чысткі.

У далейшым неабходна працу паленшыць і зрабіць сталым вучот актыўнасьці мас, бо яго да гэтага ня было.

У часе чысткі, пры дапамозе праверкомаў, самакрытыка праводзіцца здавальняюча. Але ў штодзённай рабоце, у большасьці вясковых ячэек ёсьць недаацэнка лёзунгу самакрытыкі, самакрытыка амаль не праводзіцца.

Вось прыклады. У Шклоўскім раёне серадняк запытаўся: „Калі сёньня я буду гаварыць, дык мне заўтра не нагарыць?".

Альбо—у Смалявіцкім раёне сяляне прышлі ў праверкомы скардзіцца аб тым, што за тое, што яны крытыкавалі—на іх нажымаюць.

Чыстка і вярбоўка ў партыю.

Да праверкі ні адзін бядняк ці батрак у Чачэвіцкім раёне ня быў прыняты ў партыю. Толькі ў часе праверкі, калі адсейвалі чужы элемэнт, адразу 8 батракоў падалі заявы аб уступленьні ў партыю (Чачэвіцкі, Прапойскі, Смалявіцкі і інш. раёны). Гэта даводзіць, што ніякай працы сярод батрацтва і беднаты ячэйкі да праверкі не праводзілі. Амаль што па ўсіх раёнах спалі.

Праверкомы ня ўсюды правяралі працу ячэек.

Па 81 ячэйцы з 572 членаў і 299 кандыдатаў вычышчана 108 чал. Сярод вычышчаных ёсьць: 2—прымалі ўдзел у бандытызьме, 10—мелі сувязь з кулацтвам, 14—скрыўлялі клясавую лінію і г. д.

Недахопы ў рабоце.

Галоўнымі недахопамі ў рабоце па чысткі былі—слабы вучот прысутнічаўшых на сходах па сацыяльнаму іх стану.

Цэнтральныя і мясцовыя газэты наогул добра праводзяць кампанію па чысткі партыі, але насьценгазэты ў вёсцы нічога ня робяць у гэтым напрамку. Праверкомы таксама нічога не рабілі ў справе друку. Гэта вельмі важны момант і на яго патрэбна зьвярнуць увагу.

Тыя ўказаньні, якія дагэтуль маюцца, застаюцца ў моцы. Праверкомам трэба зьвярнуць увагу на вывучэньне актыўнасьці. Патрэбен сталы вучот паступаючых у партыю. Камітэты павінны паставіць перад сабой пытаньне аб хутчэйшай рэалізацыі пастаноў праверкомаў.

Спрэчкі.

Палепшыць масавую працу на вёсцы.

Тав. **Калнін** сказаў, што ў вёсцы мы паднялі батрацтва, беднату і частку серадняцтва і іх актывізавалі. Але там недастаткова разгорнута пытаньне клясавай барацьбы.

Селянін ідзе на праверку чысьціць тых партыйцаў, якія змазвалі клясавую барацьбу.

Трэба рашуча палепшыць пастаноўку масавай працы на вёсцы. У многіх мясцох ня робяць ніякага аналізу актыўнасьці беднаты і цяпер яшчэ ёсьць месцы, дзе затрымліваюць самакрытыку. У першую чаргу трэба прыцягваць да адказнасьці сэкратароў РК за тое, што ў іх раёнах не разгорнута самакрытыка. Вось вам прыклады. Камандзір аднэй вайсковай часткі адсылае ў унечарговы нарад чырвонаармейца для таго, каб пагуляць з дзяўчынай чырвонаармейца, — гэта ёсьць змазваньне самакрытыкі. У Полацку камісія распусьціла два праверкомы з-за таго, што яны не зразумелі задач чысткі.

Гарадзкія арганізацыі сьпяць і моха аказацца, што яны яшчэ слабей падрыхтаваны да чысткі, чымся вясковыя арганізацыі. Можа быць, што і на прадпрыемствах гэтак? Гэта трэба праверыць.

Штодзённа слаба праводзіцца падрыхтоўка вярбоўкі ў партыю. Ужо час моцна ўзяць „у абарот" некаторыя акруговыя камітэты, бо яны нічога ў гэтым напрамку ня робяць.

Не падрыхтаваліся да чысткі.

Тав. **Кліменка** (Гомельшчына) зазначыў, што на мясцох сельскія ячэйкі пытаньня чысткі партыі не прапрацавалі задачы чысткі ня ведаюць, за выключэньнем Хойніцкай арганізацыі. Наогул актыўнасьць—зьверх чаканьня. Але гэта—стыхійная актыўнасьць, гэта зусім ня вынік падрыхтоўчай працы, бо яе амаль ня было. Былі моманты, калі сяляне да ўсходу сонца сядзелі на сходах па чысткі партыі. Там, дзе была праведзена клясавая лінія,—кулакі хацелі гэта выкарыстаць у асабістых мэтах, каб адпомсьціць тым, хто добра, правільна праводзіў клясавую лінію. Але беднота гэта выкрывала. Беднота пасылала, нават, у другія месцы дэлегатаў, каб абараніць тых, хто праводзіў клясавую лінію.

Усяго па акрузе (толькі па вёсках) падана 348 заяў у партыю. Рэчыцкая арганізацыя арганізавала ў мінулым годзе школу і праз некаторы час яна выпусьціць кандыдатаў партыі.

Па акрузе 11 камісій ужо скончылі сваю працу. Процант выключаных хістаецца ад 7 да 25, а ў сярэднім 17 проц. У Буда-Кашалёўскім раёне вычышчана 25 проц. да ліку праверае-мых. Трэба адзначыць, што пытаньнем чысткі ў гарадзкіх ячэйках—ня цікавяцца.

Далейшыя выступленьні таварышоў з месц пацьвердзілі думкі дакладу. Тав. Зумэнт (Мазыр) між іншым сказаў, што ў Юравіцкім раёне напалі на старшыню сельсавету за тое, што ён расслоіў вёску, за тое, што ён праводзіў клясавую лінію, але беднота і батрацтва абараніла гэтага старшыню. Такі-ж факт быў у Жыткавіцкім раёне, дзе кулацтва выступіла супроць лясьніка, але і тут беднота заступілася за лясьніка.

У Пятрыкаве быў цікавы момант. У час прыезду куды камісіі мясцовы поп пачаў хадзіць па вёсцы і агітаваць аб тым, каго трэба вычысьціць. Гэту агітацыю ён праводзіў і на сходах кулакоў, дзе апошнія абгаварвалі каго трэба вычысьціць.

Ёсьць яшчэ горшыя моманты: Бабрыняцкая ячэйка (Калінкавіцкі раён) зусім разлажылася. На сход па чысткі ня прышоў ніводзін член партыі. Мусіць, прыдзецца ўсіх вычысьціць. Сяляне нават ня ведалі аб тым, што гэта ячэйка існуе.

Тав. Дамброўскі (ЦКК) адмеціў, што былі моманты, калі бядняк, падгаворны кулаком, выступаў супроць камуніста, але потым гэты самы бядняк прыходзіў у камісію і адмаўляўся ад сваіх слоў, бо ён гаварыў іх пад уплывам кулака.

Райкомы не растлумачылі задач партыі.

Тав. Мундау (Віцебск), застанавіўся на тым, што ў іх шмат выключана за сувязь з кулацтвам. 80 проц. выключаюцца за скрыўленьне клясавай лініі. Райкомы вельмі дрэнна правялі працу па растлумачэньні задач чысткі.

Тав. Зеленка (Бабруйск) зазначыў, што ў іх праца па вёсцы праведзена толькі напалову.

Вельмі дрэнна абстаіць справа з прыёмам у партыю. У Рагачэўскім раёне тройчы сказалі, што пакуль ня пройдзе чыстка, ня будуць прымаць у партыю. Вось дзе не зразумелі задач чысткі партыі.

У аднэй вайсковай арганізацыі адзін „апрацоўваў", каб не выступалі з крытыкай. Быў момант, калі ў часе паходу адзін камандзір паслаў чырвонаармейца за вінтоўкай, калі ўжо прайшлі больш кілёмэтру, у той час, як гэты чырвонаармеец меў „права ісьці без вінтоўкі. Вярнуў яго камандзір за тое, што крытыкаваў, і гэты чырвонаармеец быў прымушаны потым бегам даганяць сваю частку. Вось дзе ёсьць прасьледваньне за самакрытыку.

Ня лепш з чысткай апарату.

З дакладу тав. **Конанава** відаць, што ня гледзячы на тое, што аб чысткі савецкага апарату гаворыцца кожны дзень, але чыстка гэта праходзіць са слабым удзелам рабочых мас.

Правяраўся асабісты склад установаў, але ня праца ўстаноў, наогул. Ня ставілі дакладаў кіраўніцтва ўстаноў на сходах на чысткі. А дырэктывы ў гэтым напрамку былі.

Якія таму прычыны?

Ня ўсюды работнікамі ўцямлены задачы чысткі савецкага апарату. Слаба працуюць камісіі саздзейнічаньня. Гэтыя камісіі не адчуваюцца перад масамі аб сваёй працы.

Таксама не зразумелі задач чысткі партыйныя і прафэсыянальныя арганізацыі. Ячэйкі не заслухоўваюць дакладаў аб тым, што робіцца на сходах па чысткі савецкага апарату.

Цэнтральныя праўленьні прафсаюзаў ня ведаюць, што робіцца ў ніжэйшых арганізацыях. Яны ў лепшым выпадку —сьведкі і нават, базадказныя сьведкі, але ня ўдзельнікі гэтага важнага пытаньня. Патрэбен рашучы пералом у гэтым напрамку.

РЫХТУЕМСЯ ДА АСЕНЬНЯЙ СЯЎБЫ.

САЦЫЯЛІСТЫЧНАЕ СПАБОРНІЦТВА Ў ПАДРЫХТОЎЦЫ ДА СЯЎБЫ—ЯК СРОДАК ДЛЯ БОЛЬШ ПАСЬПЯХОВАГА ПРАВЯДЗЕНЬНЯ АСЕНЬНЯЙ КАМПАНІІ. КОЖНЫ СЕЛЬСАВЕТ, КАМУНА, КАЛГАС І ПААСОБНЫЯ ПАСЁЛКІ ПАВІННЫ ЗАКЛЮЧЫЦЬ УМОВЫ ПА СПАБОРНІЦТВУ І РАСПАЧАЦЬ АКТЫЎНУЮ ПАДРЫХТОЎКУ ДА СЯЎБЫ.

Спаборніцтва ў падрыхтоўцы да сяўбы.

(В. Урэчча, Слуцкага р.).

Падрыхтоўка да асеньняй сяўбовай кампаніі у нашым сельсавеце пачалася ў траўні месяцы. Гэтае пытаньне разглядалася на прэзыдыуме сельсавету, дзе былі падведзены вынікі вясновай пасеўнай кампаніі і выпрацавана канкрэтны плян асеньняй кампаніі.

У вясеньнюю кампанію слаба праводзілася праца па зьбіраньню попелу. Пратручваньне насеньня правалена. Усе гэтыя памылкі павінны быць зьнішчаны ў асеньнюю кампанію.

Па ініцыятыве сельсавету была склікана нарада актыву Ўрэцкага сельсавету, дзе прысутнічала 90 чалавек. На нарадзе разглядалася пытаньне асеньняй пасеўнай кампаніі ў сувязі з сацыялістычным спаборніцтвам. Шмат сялян-актывістаў гаварылі, што толькі шляхам спаборніцтва можна асеньнюю кампанію правесьці здавальняюча.

У сваёй пастанове нарада завастрыла ўвагу актывістаў на тым, што ў вёсцы сацыялістычнае спаборніцтва павінна праходзіць пад пунктам погляду арганізацыі калгасаў. Нарада ўскалыхнула актыў і ён сумленна прыняўся ажыцьцяўляць мерапрыемствы ўраду, праводзячы сацыялістычнае спаборніцтва ў вёсцы.

Цяпер сацыялістычным спаборніцтвам ахоплена амаль усе вёсні нашага сельсавету. В. Заградзье выклікае вёску Урэчча на спаборніцтва па наступных пунктах:

Зьнішчыць усе маючыяся межы.

Сабраць попелу на кожны двор па 10 пудоў.

Ачысьціць і пратруціць насеньне на ўсе 100 проц.

Ужываць у якасьці ўгнаеньня торф.

Асушыць усе балоты

Шырока разгарнуць кантрактацыю азімых пасеваў.

Арганізаваць машыннае т-ва.

Арганізаваць калгас ня меней, як з 10 гаспадарак.

Трэба спадзявацца, што Ўрэцкія гаспадары гэты выклік прымуць, і намечаныя пункты будуць праведзены ў жыцьцё.

ДУБОВІК.

Ад слоў—да справы.

(Лупалаўскі р., Магілёўская акр.).

Згодна зацьверджанага пляну да асеньняй пасеўнай кампаніі. РВК перайшоў да ажыцьцяўленьня гэтага пляну ва ўмовах райёну з уцягненьнем актыву і бедняцка-серадняцкай часткі насельніцтва па шляху папулярызацыі намечаных мерапрыемстваў, прадугледжаных плянам асеньняй пасеўнай кампаніі, што можна адзначыць з папярэдняй падрыхтоўкі ўжо выкананых пунктаў пляну.

Падрыхтаваны зернаачышчальныя машыны ў ліку 15 шт. і разасланы па сельсаветах, крадытнай каапэрацыяй падрыхтавана 5 зернаачышчальных машын; такім чынам намечаная плянам ачыстка насеньня будзе выканана цалкам кожным сельсаветам,—гэта таму, што маецца на кожны сельсавет па 2 зернаачышчальныя машыны.

З намечаных плянам 8 калектыўных гаспадарак, ужо арганізавана 3 калектыўныя гаспадаркі. Праведзена 3 куставыя сходы аграўпаўнаважаных, а таксама і па 6 сельсаветах пашыраныя пленумы. На гэтых пленумах і сходах дэталёва прапрацован плян асеньней пасяўной кампаніі, асабліва мелася зацікаўленасьць па абгаварэньню правядзеньня кантрактацыі.

У выніку гэтае прапрацоўкі, з намечаных плянам 380 гэктараў кантрактацыі, як у індывідуальных гаспадарках, так і ў калектыўных, ужо закантрактавана 420 гэт. выключна ў індывідуальных бедняцкіх серадняцкіх гасп. цэлымі вёскамі і пасёлкамі; што датычыцца кантрактацыі ў калгасных гаспадарках, пастаноўлена нарадай закантрактаваць на ўсе 100 проц. засяваемую плошчу пад азімы пасеў у ліку 365 гэкт.—у калгасных гаспадарках выключана гатунковым насеньнем.

Прыходзіцца адзначыць, што калі разгорнуты тэмп працы Лупалаўскім РВК і надалей будзе праходзіць па шляху ўцягненьня бедняцка-серадняцкай масы і грамадзкіх арганізацый, то пасьпяховасьць выкананьня пляну будзе мець да канца асеньняй пасяўной кампаніі на ўсе 100 проц.

Першаўшы ад слоў да справы па разгорнутай падрыхтоўцы чакаем гэтай пасьпяховасьці і ад другіх райвыканкомаў.

Шчамалаў.

Праводзім спаборніцтва.

(Бацунскі падраён, Гомельскай акругі).

Арганізацыйная праца па асеньняй пасеўкампаніі па сельсав. скончана.

Большую ўвагу ў плянах сельсаветаў зьвярнулі на калгасбудаўніцтва. Па 5 сельсаветах падраёну намечана арганізаваць 3 калгасы. Адзін калгас ужо арганізован на плошчы каля 500 гэктараў.

Вялікі ўдзел у працы прыняла ячэйка КП(б)Б і ячэйкі КСМ. Партыйцы праводзілі сходы на вёсках, ставілі пытаньні асеньняй пасеўкампаніі і калектывізацыі, асобныя камсамольцы ўжо ацэнілі хлявы і зрабілі кармушкі.

Сельсаветы паміж сабой уступілі ў сац. спаборніцтва, ставячы ў догавары: поўнага выкананьня аграмінімуму, дапамогі ў арганізацыі намечаных калгасаў, падняцьце працы с.-г. сэкцый пры сельсавеце, уцягненьня ў працу па асеньняй пасеўкампаніі аграўпаўнаважаных, актыву і г. д.

Некаторыя пасёлкі ўжо зрабілі выклікі на спаборніцтва па правядзеньню працы па асеньняй пасеўкампаніі, але яшчэ дагаворы не заключаны.

Камітэтамі ўзаемадапамогі куплены 4 сартыроўкі, якія будуць пушчаны па пасёлках.

Вялікі попыт маецца па мінэральнае ўгнаеньня з боку насельніцтва, 80 проц. якога пойдзе на кантрактацыю.

Маюцца сельсаветы, якія плятуцца ў хвасьце, як Бацунскі, які зьяўляецца эканамічна мацнейшым астатніх, але зусім нічога не зрабіў і сарваў нараду аграўпаўнаважаных сельсавета.

У сельсавеце няма зернаачышчальных машын, а ў КСУ маюцца каля 500 руб. грошы, але ён не закупіў сартыроўкі, хаця яму былі даны дырэктывы з боку РВК і насельніцтва.

Вільчынскі.

Растуць буйныя калгасы.

(Пуціменскі с.-с., Клімавіцкага р., Магілёўск. акр.).

Пад кіраўніцтвам Клімавіцкага Райкому КП(б)Б і непасрэднай працы кіраўніноў і мясцовай ячэйкі КП(б)Б арганізаваны 3 калгасы, у складзе 215 гаспадароў, якія аб'яднаюць паміж сабою калгасы „Бальшавік", „Расьсьвет" і „Перамога".

Гэтыя калгасы складзены выключна з беднаты і серадняноў, якія цьвёрда і ўпэўнена прыступілі да калектыўнай працы,—вывазкі гною і ўпашні парагова кліну,—у выніку чаго ў калгасе „Бальшавік" успахана каля 80 дзес. парагова кліну, у калгасе „Расьсьвет" каля 30 дзес., у калгасе „Перамога" каля 38 дзес.

Я.

Полаччына рыхтуецца да сяўбы.

У аснову пляна асеньняй пасеўкампаніі, які зацьверджан пленумам Акрвыканкому пакладзена: выкананьне дырэктыў партыі і пастаноў ураду па ўзмацненьню тэмпу калектывізацыі, вытворчага каапэраваньня, уздыму індывідуальных бядняцка-серадняцкіх гаспадарак, падвышэньня ўраджайнасьці і перабудовы сельскай гаспадаркі на новай тэхнічнай базе.

Канкрэтна па акрузе вызначаны да правядзеньня наступныя мерапрыемствы:

Папырэальне пасеўплошчы пад азімымі на 1000 гэктараў, пры чым гэта папырэальне павінна быць праведзена выключна за кошт распрапоўкі закіданых зямель.

Арганізацыя 15 новых калгасаў, сярэдняю плошчаю на адзін калгас 150 гэктар.

Узбуйненьне ўжо існуючых калгасаў на 10 проц.

Арганізацыя пасялковых таварыстваў, якім наддаюцца функцыі машынных і насенаводных таварыстваў.

Правядзеньне ачысткі 9000 тон насеньня жыта і пшаніцы, што складае 60 пр. ад усяго высяваемага насеньня, а ў савгасах і калгасах ачыстка насеньня павінна быць праведзена на 100 проц.

Для ласьпяховасьці працы маршрут перасовачных абозаў і час працы станцыянарных пунктаў—будуць вядомы сельсаветам, аграўпаўнаважаным і ўсяму насельніцтву не пазьней, як за 3 тыдні да пачатку ачысткі насеньня.

У асеньнюю пасеўкампанію мяркуецца перавесьці на шматпольле 18300 гэкт. зямлі. Для арганізацыі шматпольля ўвосень трэба зразумець правядзеньне ўсёй падрыхтоўчай і арганізацыйнай работы па шматпольлю з такіх разрухункам, каб у будучую вясну агроном меў толькі сувязь з аграўпаўнаважанымі гэтых паселішчаў для здавальненьня іх сродкамі вытворчасьці, нараўне з ранейшымі шматпольнікамі.

Акрамя арганізацыі новага шматпольля ўтвараецца праверка існуючага, з мэтай выпраўленьня маючыхся недахопаў.

М. Смаленскі.

Падрыхтоўкі аніякай.

Па ўсёй Беларусі разгарнулася шырокая падрыхтоўка да асеньняй пасеўнай кампаніі, а ў нашым Чачэвіцкім раёне падрыхтоўкі аніякай.

Праўда, РВК, каб апраўдацца, даў нейкую адносіну наконт гэтага пытаньня, але як яна выконваецца—не праверыў. Гэта адносіна ляжыць бяз пратварэньня ў жыцьцё ў справах сельсаветаў.

Агітацыйнай працы або папулярызацыі не вядзецца, ня гледзячы на тое, што і ёсьць каму як у Падсельскім сельсавеце хата-чытальна, партячэйка, ячэйка камсамолу і г. д. А правядзеньне кампаніі сваечасова ў нашым раёне вельмі важная задача, так як глеба пасчаная, то пасеяўшы рана жыта—ўраджаі бываюць лепшыя, ды наогул расьце толькі азімае жыта, пасеў якога трэба пашыраць.

Агранаміі сялянства ў вочы ня бача: як быў у в. Шмакі гады два таму назад, дык і не паказваецца ад таго часу. Трэба прасьнуцца Чачэвіцкай грамадзкасьці.

Янка Крушына.

На шляху калектывізацыі.

Надоечы ў вёсцы Хацень, Дамамерыцкага сельсавету (Магілёўшчына) утварыўся новы калгас, пад назвою „Чырвоная Ніва".

У гэты калгас увайшлі 14 гаспадарак, з якіх—4 серадняцкія, а рэшта—бядняцкія.

Адбіта калгасу больш 150 гэктараў зямлі і каля 20 гэктараў—запаснага фонду.

Сёлета будзе засеяна 24 гэктара жыта, з якіх 12 гэктараў—з фасфарытным угнаеньнем, а 12—са свойскім.

У першы раз, як выяжджалі калгасьнікі на поле—дык заможнікі і некаторыя з сераднякоў аж на дахі паўзьлязалі, паглядзець, як гэта будуць араць калектывістыя.

Зараз, ня гледзячы на перашкоды кулачча, калгас працуе надта добра.

Ёсьць, між іншым, у «Чырвонай Ніве» свая насьценгазэта, працуе лікпункт і інш.

А між тым, у навакольных вёсках—як Круглае, Чарковішча, Слабада—і ня думаюць, пакуль што ісьці ў калгас.

Калгасьнікі з «Чырвонае Нівы» выклікаюць памянёныя вёскі, беднату і батрацтва з яе, хутчэй перайсьці да арганізацыі калектыўнае гаспадаркі.

Калі поле бяз межаў—лягчэй жыць!

Л—ны.

Закантрактавалі.

(Калінкавіцкі раён, Мазыршчына).

— Прапаў лубін, прапаў лён, які бралі ў Даманавіцкім сельгасе. Голая зямелька.

Так заяўляюць у кожнай вёсцы Даманавіцкага, Зеляноцкага, Ліпаўскага і іншых сельсаветаў.

Даманавіцкі сельгас раздаў па кантрактацыі і прадаў за грошы больш за тысячу пудоў лубіну і некалькі сот пудоў лёну. Лубін, які здавалі сяляне, быў прэлы, нягодны для засеву, але „спэцы" сельгасу бралі і зараз-жа раздавалі яго сялянам, як першаякасны. Лён раздаваўся неачышчаным.

І вось зараз паўстаюць пытаньні: чые грошы заплачуць ад такіх парадкаў—сялянскія ці сельгасаўскія? Колькі часу пойдзе на складаньне актаў на гібель засеваў і вандраваньне з актамі па грошы? Колькі гадоў ізноў прыдзецца агітаваць за лубін, за кантрактацыю, асабліва там, дзе лубін селяўся ўпяршыню?

Да адказнасьці за такую пасеўную кампанію.

Вандраўнік.

Збор ураджаю пачынаецца.

Барысаў, 8-8. Збор ураджаю ў Барысаўскім раёне ўжо пачаўся. Сяляне, савгасы і калгасы прыступілі да ўборкі з палёў жыта. Сялянству, якое ня мае коняй і с.-г. прылад, і сем'ям чырвонаармейцаў будзе дапамагаць с. с. савгасы і калгасы ў зборы ўраджаю. Апошні ў гэтым годзе значна больш мінулага году, асабліва ўраджай значна падвысіўся ў савгасах, калгасах і іншых сялянскіх аб'яднаньнях.

С.

Арцель „Інтэрнацыянал".

(БРАТКОЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ, КАПЫЛЬСКАГА РАЙЁНУ).

Арцель па гаспадарчай дзейнасьці прыступіла з 15 ліпеня 1928 г. За гэты час арцель набыла 5 коняй, 16 кароў. Адрамантавала будынак і набыла абсталяваньне для сыраварні на суму 290 руб.

Поруч з гэтым, праўленьне арцелі не запамятавала аб выхаваньні новых будаўнікоў калектываў. Арцель адчыніла 29 чэрвеня гэтага году дзіцячыя ясьлі, для чаго адпушчана невялікае памяшканьне, у якім пастаўлена 19 дзіцячых ложкаў.

У.

СЬМЕРЦЮ СЛАЎНЫХ.

Памяці старшыні Амсьціслаўскага Выканкому тав. Юрчанкі А. Л. і чырвонаармейца Цырыкава, забітых бандытамі 2-га жніўня 1919 году.

ПОМНІК КРЫВАВЫХ ПАДЗЕЙ.

Горад Амсьціслаўль...

Высокія дрэвы гарадзкога сквэру прыхілілі ў сваім ценю магілку. Ціхія шэпты зялёных шатаў-крон абуджаюць успаміны. Ня ў сівую мінуўшчыну некалі выдатнага гораду ветрам-сумам ляцяць птушкі-думы...

Суровы дзевятнаццаты год застанавіў тут пад сьцяною дрэў гэтую магілку.

„Тут пакоіцца прах т. т. Юрчанкі і Цырыкава".

Хто яны? У якой кнізе запісаны іх імёны? Чаму тут на гарадзкім сквэры пакоіцца іх прах?..

Многа іх маленькіх гэроеў, загінула ў крывавыя годы грамадзянскай вайны, у гады бандыцкіх паўстаньняў...

Ціха шэпчуць высокія дрэвы над скромнай магілкай, абуджаючы ўспаміны пра тое, як дзесяць год таму назад у бойцы з бандытамі ў гушчары цёмнага лесу загінулі сьмерцю слаўных старшыня Амсьціслаўскага Выканкому А. Л. Юрчанка і чырвонаармеец Цырыкаў.

ЦЁМНЫ ЛЕС.

На стыку чатырох паветаў Амсьціслаўскага, Чавускага, Чэрыкаўскага і Горацкага—раскінуўся вялізны масыў лесу.

На дзесяткі вёрст цягнецца цёмны лес...

Зараз тут гудуць рэйкі чыгункі, крычыць паравоз, і сьвішча ў свой сьвісток заўсёды запасны ДС. Тут прайшла лінія Ворша-Унеча.

Лес згубіў сваю хмурую патаемнасьць, парадзеў, перастаў быць крыніцай страхаў.

Не такім ён быў дзесяць год таму назад. Ня толькі тутэйшыя „барсукі"—сяляне вакольных вёсак, накапалі тут сабе пячэры, каб пажыць на воле, не прызнаючы новай улады, дабываючы хлеб рабункамі.

Тут былі „дзеячы" і з дальніх паветаў Смаленскай губэрні і нават з Пскоўшчыны. Сюды «стеклися для стяжаний» ня толькі прадстаўнікі крымінальнага сьвету, але і людзі з прэтэнзіяй на палітычны антысавецкі твар.

Гэта быў касьцяк, ядро, вакол якога групавалася буйная кулацкая моладзь вакольных хутароў і вёсак.

Колькі зялёных было ў Цёмным лесе, ніхто, апрача саміх удзельнікаў, добра ня ведаў. Хадзілі розныя чуткі.

— І кулямёты ёсьць, а пра вінтоўкі і рэвальвэры і гаварыць нечага... Узброены да зубоў...—упэўнена гаварылі сяляне вакольных вёсак.

— Гавораць, што надоечы і дзьве гарматы здабылі,—патаемна паведамлялі другія.

Пра колькасьць «зялёных» таксама хадзілі розныя гутаркі:

— Так, штыхоў восемсот, а можа і ўсіх тысяча.

— А хто ведае, колькі іх там. Ці многа, ці мала, а ўладу сваю арганізавалі... Ёсьць і свая пячатка і дзелаводзтва"...

Цяжка было ў гэтых гутарках разгадаць, дзе канчаецца хлусьня і дзе пачынаецца праўда.

НЕБЯСЬПЕКА РАСЛА.

З кожным днём учынкі бандытаў рабіліся ўсё больш сьмелымі, адкрытымі. Вылазкі „зялёных" прымалі ўсё больш і больш пагражаючы характар. Быў аграблены савгас Копцеўка, была выразана сям'я арандатара Копцеўскага млына.

Павятовыя работнікі М. і К. былі затрыманы ў Цёмным лесе і адпушчаны пасьля зьдзекаў з пагрозамі, што ў „зялёных" хопіць сілы і сьмеласьці дабрацца і да Амсьціслаўля.

Зразумела, рабункі зялёных праходзілі з адпаведнай агітацыяй сярод вакольнага насельніцтва супроць „камісараў" і савецкай улады. Абчысьціўшы савгас Копцеўку, бандыты раздалі маёмасьць гаспадаркі сялянам бліжэйшых вёсак. Завадзкія сьвіньні, зразумела, пашлі на харчаваньне «зялёным благодетелям».

Ня гледзячы на тое, што Цёмны лес знаходзіцца ад Амсьціслаўля на адлегласьці больш, чым у трыццаць вёрст, небясьпека з кожным днём расла і прымушала павятовую ўладу „пастаніць пытаньне аб прыняцьці рашучых мер супроць Цёмналескай банды. Уком вынес пастанову аб пасылцы ў Цёмны лес атраду.

У канцы месяца зборны атрад з чырвонаармейцаў карроты і атраду ЧК—каля 30 асоб, на чале з старшынёй выканкому Аляксандрам Лявонавічам Юрчанкай, накіраваўся ў Цёмны лес.

ЖУДАСНЫЯ ЗЬВЕСТКІ.

3-га жніўня раніцой па г. Амсьціслаўлю набатам загудзелі гутаркі.

— У Цёмным лесе адбылася крывавая бойка. Чырвоны атрад разьбіты. Старшыня выканкому тав. Юрчанка, сьмяротна паранены, застаўся ў руках бандытаў... Забіта і паранена яшчэ некалькі таварышоў...

Чуткі ўзрасталі і параджалі трывогу.

Абыватель палахліва пазавугольлю сеяў паніку:

— Ідуць, чулі—ідуць... Сюды на горад, „зялёнаўцы" ідуць...

Кантужаны савецкаю ўладаю былы чалавек паціраў рукі і бег да прыяцеля, каб парадавацца „пачатку канца":

— Задрыжэлі камісарчыкі... Здаецца пачынаецца...

Пэўных зьвестак яшчэ ня было, а пытаньне што рабіць—ужо стаяла грознай зданьню і чакала простага канкрэтнага адказу.

Экстранна сабраўся камітэт партыі. Старшыня камітэту т. **Кучынскі**, як ніколі сьвірэпа грыз капцюры...

Была вынесана пастанова аб пасылцы новага атраду.

Рашана было правесьці мабілізацыю па лініі Ўпрафбюро. Быў складзены сьпіс таварышоў, якія павінны былі пайсьці ў Цёмны лес.

А гадзіне адзінаццатай тав. **Кучынскі** паведаміў мяне, што я таксама мабілізаваны і павінен узяць на сябе абавязкі начальніка штаба атраду.

Камандзірам атраду быў вызначаны беспартыйны ваенрук мясцовага ваенкамату тав. **Лімараў**.

Дасканалых зьвестак аб падзеях у Цёмным лесе яшчэ ні ў кога ня было, а атрад асоб у 60 а першай гадзіне 3-га жніўня ўжо выцягнуўся за горадам па Шамаўскаму шляху.

ГУТАРКА З УДЗЕЛЬНІКАМІ.

Увечары атрад быў у Шамаве. У школе мы спаткалі ўдзельнікаў першага паходу тав. **Галамысава, Каца, К.** і інш.

У трывожных гутарках прайшла ноч. Зьвесткі аб бойцы і стратах перадаваліся па-рознаму. Увагу ўсіх прыцягвала высокая фігура мужчыны ў жаночай сукенцы і хустцы. Гэта быў нейкі **Гарбачоў**, зволены з пасады начальніка міліцыі. Ён апавядаў пра першую сутычку з бандытамі. Цяжка было разгадаць якую ролю адыгрывала тут гэтая містычная фігура.

Больш дасканалыя і праўдзівыя зьвесткі пра бойку з бандытамі даў К.

З бандытамі спаткалася толькі частка атраду асоб 10—12. У тым ліку быў і К. разам з тав. **Юрчанкай**. Другая палова атраду на чале з т. т. **Галамысавым і Кацам** ішла другім маршрутам...

Далёка ў гушчары лесу атрад знайшоў стаянку банды і, дзякуючы адсутнасьці «зялёных», бяз страт захапіў усю маёмасьць. У той час, калі чырвоны атрат гаспадарыў у гняздзе бандытаў, банда зрабіла налёт на савгас Копцеўку, які быў выходным месцам чырвонага адтраду. На заходзе сонца чырвоны атрад з багатай здабычай, з цэлымі абозамі харчоў, вопраткі і інш. маёмасьці накіраваўся вон з лесу.

Тым часам банда ў колькасьці 30—40 асоб ішла ў напрамку да сваёй стаянкі. Адбылося спатканьне. Пры першым залпе з боку банды быў паранены ў грудзь т. Юрчанка і забіты чырвонаармеец Цырыкаў.

Сьмяротна паранены тав. Юрчанка кіраваў атрадам:

— Таварышы, за кулямёты! Не здавайцеся!..

Але спалоханыя коні абярнулі фурманку з кулямётам і кулямёт не страляў.

Рэдкія хлапкі выстралаў з боку 3-4 чырвонаармейцаў і стогны паміраючага тав. Юрчанкі прядалі бадзёрасьці бандытам. Кроках у 20 ад Юрчанкі, побач з якім ляжаў і адстрэльваўся К., вышаў з-за кустоў важак «зялёных» Прудзікаў-Увараў з маўзэрам у руках. Удалы стрэл у шырокія грудзі бандыта паваліў яго на зямлю. Бандыт паспрабаваў падняцца. Стаў на калені і, хістаючыся ва ўсе бакі, пусьціў некалькі куль у Юрчанку. Але другі стрэл з вінтоўкі размазжыў галаву важака „зялёных".

Ноч ды перапалох бандытаў далі магчымасьць уцалеўшым членам чырвонага атраду выбрацца з месца бойкі. Застаўся ў лесе ў няпрытомнасьці т. Юрчанка і забіты чырвонаармеец Цырыкаў К., калі дапамагаў двум параненым чырвонаармейцам выбрацца з лесу, чуў яшчэ жудасны стогн і крыкі Юрчанкі:

— Не здавайцеся... Што-ж кулямёт? Прыстраліце!

ЗА ТРУПАМІ.

Сум, трывога і смага помсты ахапілі ўсю істоту. Не хацелася і слухаць перасьцярогі настаўніцы Прывалавай. Яна езьдзіла за трупамі, але-ж ля трупаў спаткала двух бандытаў, якія з пагрозай і лаянкай прапанавалі ёй выбірацца з лесу.

— Няхай за імі прыдуць тыя, хто з імі быў,—заявілі бандыты.

Нельга было ня верыць шчырасьці настаўніцы, якая са сьлязьмі на вачох расказвала страхі пра Цёмны лес і яго „зялёных" жыхароў.

Але-ж успамінаўся малады, жыцьцярадасны энтузіяст Юрчанка. Грудзі сьціскала злосьць. Сэрца смактала смага помсты, жаданьне крыві за кроў.

Здавалася, што гэтай рашучасьцю, жаданьнем аддаць жыцьцё за вялікую справу, дзеля якой прынёс сябе ў ахвяру тав. Юрчан

ЗАКОНЫ І ЗАГАДЫ ЎРАДУ БССР.

Пастанова

Савету Народных Камісараў БССР

пра зьмену артыкулу 10 пастановы СНК БССР „Пра ахову лясоў".

Савет Народных Камісараў БССР пастанаўляе запісаць арт. 10 пастановы СНК БССР за 23 красавіка 1928 г. „Пра ахову лясоў" (З. З. БССР 1928 г. № 18, арт. 170) у наступнай рэдакцыі:

„10. Калі ў лясох зроблена шкода пасобнымі грамадзянамі на суму да 15 р., то лясьнічы мае права накладаць на вінаватых спагнаньне за зробленую шкоду ў адміністрацыйным парадку.

Пастановы лясьнічага вынесеныя ў парадку гэтага артыкулу, могуць быць абскаржаны на працягу трох дзён у сельскі савет, рашэньне якога зьяўляецца канчатковым".

Нам. Старшыні Савету Народных Камісараў БССР **М. Карклін.**

Кіраўнік Спраў Савету Народных Камісараў і Эканамічнай Нарады БССР **М. Калевіч.**

24-га ліпеня 1929 г.
г. Менск.

Пра культуру пяткускага азімага жыта.

Культура пяткускага жыта ў БССР налічвае ўжо шмат гадоў. Але прыходзіцца сьцьвердзіць, што культура пяткускага жыта да апошняга часу яшчэ зусім ня вывучана ў умовах БССР.

Прыклад гэтага мы маем сёлета. У гэтым годзе ў Аршанскай і Віцебскай акругах пачалі скардзіцца, штопяткускае жыта загінула. У сувязі з гэтым Наркамземам было даручана аддзелу расьлінагадоўлі БНДІ абсьледаваць пасевы ў Аршанскай, Віцебскай і Полацкай акругах дзеля ўстанаўленьня прычын гібелі пяткускага жыта.

Па даных дзяржаўнага сартавога насеннага фонду, сёлета ў 3-х акругах налічваецца каля 163 гэкт. высокагатунковага пяткускага жыта і 142 гэкт. прабштэйскага. Гэтыя пасевы знаходзяцца ў Аршанскай дзяржаўнай насеннай культуры і ў некаторых савгасах. Калі прыняць пад увагу яшчэ нерарод пяткускага жыта ў розных савгасах, калгасах і ў насельніцтва, дык агульная плошча пад пяткускім азімым жытам у 3-х паўночных акругах БССР будзе прыблізна 1500 гэкт. або 0,4 проц. ад усёй плошчы пасеваў азімага жыта ў гэтых акругах. Па даных жа ЦСУ, за 1929 г. па 3-х паўночных акругах БССР загінула 16536 гэкт. азімага жыта, ці 4,6 проц. З параўнаньня гэтых 2-х лічбаў ужо яскрава відаць, што ў прычынах гібелі азімага жыта ў Аршанскай, Віцебскай і Полацкай акругах вінавата не адно пяткускае жыта.

Падыходзячы да аналізу прычыны гібелі пяткускага жыта, неабходна заўважыць што ў большасьці месцаў гэта жыта ўвосень 1928 г. добра раскусьцілася і выглядала значна лепшым за мясцовае.

Зусім іншы малюнак наглядаўся вясною. Ад розных прычын у многіх мясцох пяткускае жыта выпала, і поле мела зусім чорны выгляд. Толькі дзякуючы лепшай кусьцістасьці, надзвычайна прарэджаныя пасевы пяткускага жыта ў многіх савгасах Аршаншчыны і Віцебшчыны змогуць даць ураджай у сярэднім каля 6 цэнтнераў на гэктар.

Такім чынам, рашаючым момантам у справе гібелі пяткускага жыта зьявілася вясна. Увосень 1928 г. сьнег выпаў на талую зямлю, у многіх мясцох ён ляжаў тоўстым пластом, вясною-ж сьнег сышоў надзвычайна позна, і аслабленае за зіму пяткускае жыта вясною выпала ў большай ступені, чым мясцовае.

У дадатак да гэтага па Аршанскай і Віцебскай акругах вясною наглядалася ўтварэньне ледзяной коркі на пасевах жыта, і ўсе гэтыя зьявішчы разам з рэзкімі пераходамі вясною ад цяпла да холаду няспрыяюча адбіліся на стане пасеваў пяткускага жыта.

Для ўстанаўленьня прычын гібелі пяткустага жыта было абсьледавана да 400 гэкт. пасеваў чыстагатунковага і перароду пяткускага і прабштэйскага жыта ў 15 савгасах і калгасах Аршанскай, Віцебскай і Полацкай акругах Адначасова высьветлілася пашкоджаньне пяткускага і мясцовага жыта ў сялянскіх гаспадарках.

Высьветлена, што лік кустоў пяткускага і палепшанага жыта ў канцы чэрвеня месяца быў ад 15 да 90 проц. у адносінах да нармальнага высеву. Найбольшае пашкоджаньне жыта, дзе яно захавалася толькі ад 15 да 50 проц., было ў наступных мясцох:

а) У нізінах з лішкам вільгаці, або на землях з блізкай да паверхні грунтавой вадой.

б) На схілах, дзе сьнег ляжаў тоўстым пластом і позна растаяў.

в) На цяжкіх суглінстых глебах з лішкам вільгаці.

г) На заплыўшых падзольных глебах.

д) У сялянскіх гаспадарках на дрэнна ўгноеных і, наогул, некультурных глебах.

Трэба дадаць, што ў нізінах, дзе некаторы час вясною знаходзілася вада, пяткускае жыта загінула поўнасьцю. Але ў гэтых умовах амаль поўнасьцю загінула і мясцовае жыта.

Значна лепш, а то і досыць добра захавалася пяткускае жыта:

На высокіх мясцох рэльефу, дзе сьнег ляжаў тонкім пластам.

На роўных мясцох з больш лёгкімі глебамі.

На лёгкіх супясчаных і суглінстых глебах з дробна-глыбкаватай пабудовай.

На добра ўгноеных і, наогул, на больш культурных глебах.

У выніку абсьледаваньня пасева ў паўночных акругах можна сказаць, што галоўнымі прычынамі гібелі пяткускага жыта ў 1929 г. зьяўляюцца наступныя: вымачка на нізкіх мясцох; выправаньне (і гэта адна з галоўных прычын); недахоп тлёну і лішак вільгаці на заплыўшых глебах; энтомолёгічныя шкоднікі (асабліва гесенская муха, якая ў дасьледаваных мясцох пашкодзіла каля 12 проц. пасеваў азімага жыта).

Надзвычайна складаны рэльеф і стракатыя глебы паўночных акруг БССР у значнай ступені зьяўляюцца перашкодай да культываваньня аднаго сорту азімага жыта.

У сучасны момант прыходзіцца сказаць, што праблема гатунку азімага жыта для паўночных акруг БССР яшчэ ня вырашана. Мы яшчэ ня маем усіх навуковых падстаў, каб цьвёрда раіць адзін або некалькі гатункаў азімага жыта для паўночных акруг БССР. Тут мы можам выказаць толькі некалькі папярэдніх меркаваньняў.

Згодна 2-хгадовага сортаспрабаваньня на Віцебскай і Горадзкай дасьледчых станцыях найбольш устойлівым гатункам азімага жыта ў няспрыяючых умовах зьяўляецца азімае жыта „Вятка". Да размноженьня гэтага гатунку прыступае Віцебская дасьледчая станцыя.

Пяткускае жыта зьяўляецца больш вядомым, і культура яго магчыма ў 3-х паўночных акругах БССР з абавязковым захаваньнем тых запатрабаваньняў, пры якіх яно аказалася добрым у бягучым годзе, гэта значыць на высокіх, роўных, мясцох, на лёгкіх сухіх глебах, добра ўгноеных.

З розных відаў пяткускага жыта на Горацкай станцыі найбольш устойлівым аказалася пяткускае жыта Энгельгардаўскай станцыі, а таксама пяткускае арыгінальнае „Лохава", пяткускае адбору Горацкай станцыі, а найменш устойлівым было пяткускае жыта з Гомельскага Дзяржнасеннаводзтва.

Прабштэйскае жыта (перарод) у значнай ступені падобна да пяткоўскага жыта, толькі яно зьяўляецца яшчэ больш утлым.

Шацкае і Іванаўскае жыта ў няспрыяючых для культуры азімага жыта ўмовах на Горацкай і Віцебскай дасьледчых станцыях удаюцца горш за мясцовае.

У заключэньне неабходна зрабіць наступныя вывады і прапановы:

Культура пяткускага жыта ў Аршанскай, Віцебскай і Полацкай акругах магчыма пры ўмове асьцярожнага выбару месца, згодна тых запатрабаваньняў, аб якіх гаварылася вышэй.

Да адшуканьня пэўных гатункаў тэмп разьвіцьця насеннаводзтва азімага жыта ў 3 паўночных акругах неабходна зьменшыць у замен чаго фарсіраваць размноженьне пяткускага жыта ў больш спрыяючых умовах паўднёвых акруг БССР.

Сёлета неабходна значна пашырыць сортаспрабаваньне і вывучэньне тэхнікі культуры гатункавага жыта ў розных гаспадарчых умовах з такім разьлікам, каб у бліжэйшыя 2 гады правесьці дробнае райёнаваньне гатункаў азімага жыта па БССР.

М. Савіцкі.

Мінэральныя ўгнаеньні дапамогуць узьняць ураджайнасьць.

У шэрагу чарговых задач разьвіцьця нашае народнае гаспадаркі пытаньне аб падвышэньні ўраджайнасьці займае вельмі важнае месца. Гэтаму пытаньню аддадзена вялікае значэньне, у выніку чаго быў выданы спэцыяльны закон: падвысіць ураджайнасьць у бліжэйшыя пяць год збожжавых культур на 45 проц., тэхнічных—на 55 проц., іншых—на 20 проц. Аднак, каб ажыцьцёвіць гэтую капітальную задачу, неабходна ня толькі будаваць новыя формы арганізацыі сельскае гаспадаркі, якія адбываюцца ў нас па лініі машынізацыі, земляўпарадкаваньня і землякарыстаньня, калектывізацыі і наогул каапэраваньня сельскай гаспадаркі,—а зьвярнуць належную ўвагу на ўжываньне мінэральных угнаеньняў, на разьвіцьцё нашай хімічнай прамысловасьці так, каб яна магла здаволіць нашую патрэбу ў апошнім.

Заходняя Эўропа ў разьвіцьці хімічнай прамысловасьці шмат чаго зрабіла. Там, як і ў нас, глеба падзолістая, і падняць ураджайнасьць магчыма было толькі пры ўтварэньні гэтага тэхнічнага сродку—мінэральных угнаеньняў.

Практыка Нямеччыны дае нам у гэтым яскравы прыклад. 150 гадоў таму назад і да даваеннага часу крывая ўраджайнасьці спачатку марудна падымалася, а затым дала рэзкі пад'ём. Тлумачыцца гэта тым, што ўраджай збожжавых культур узьнімаўся марудна; пасьля 70-80 гадоў мінулага стагодзьдзя тэмп ураджайнасьці, дзякуючы шырокаму ўжыванню мінэральных угнаеньняў, пачаў хутка расьці. Энэргічны рост ураджайнасьці пасьля ўжываньня мінэральных угнаеньняў наглядаецца і ў Даніі, Галяндыі Францыі. Нашы ўраджаі пакуль што (у сярэднім) у два разы ніжэй францускіх і ў тры разы ніжэй нямецкіх, і ў чатыры разы ніжэй галяндзкіх і дацкіх. Пасьля вайны Галяндыя займае першае месца па ўраджайнасьці таму, што яна стала ўжываць больш мінэральных угнаеньняў.

Вялікую ролю мінэральныя ўгнаеньні адыгралі ў зьнішчэньні папару. У нас папар складае 25-30 проц. ад усяе пахаці; за межамі такі папар, які ўжываем мы, зусім зьнішчан. Там папар займае вельмі нязначную долю ад усяе пахаці, ня больш 2 проц. Замест яго ўведзены кораньплоды, бабовыя расьліны, пажніўныя і падсеўныя культуры, што значна павялічвае прыбытковаскць культуры.

Пры недастачы штучных угнаеньняў у нас слаба і амаль што зусім не скарыстоўваліся так званыя «бросавыя землі». Скарыстоўваньне гэтых зямель магчыма праз ужываньне мінэральных угнаеньняў. Нарэшце, мінэральныя ўгнаеньні ў умовах Беларусі пры асушцы балот і распрацоўцы торфу дадуць магчымасьць уцягнуць у пасеўны фонд не адну тысячу гэктараў зямельнай плошчы.

Намечаны пяцігадовы плян абяцае нам у канцы яго—г. зн. на 1932-33 гады—даць наступную колькасьць мінэральных угнаеньняў у тонах; растварымага фосфару (у пераводзе на 14 проц. супэрфасфат)—3 мільёны тон, фасфарытнай мукі—2 з пал. міл. тон, калійнай солі—каля 1 з пал. мільёну і шмат азоцістых угнаеньняў. Плянам гэтага году намечана было падрыхтаваць 350 тысяч тон усіх відаў мінэральных угнаеньняў, а ў канцы пяцігодкі гэта лічба будзе павялічана ў 5 разоў.

У сучасны рэканструкцыйны пэрыяд мы перажываем некаторыя цяжкасьці, і сельская гаспадарка асабліва адчувае гэтыя цяжкасьці, якія выплываюць з нашых гаспадарчых абставін. Але-ж пяцігадовы плян па ўзьняцьці ўраджайнасьці і наша далейшая задача—стаць па ўраджайнасьці ў шэрагу заходня-эўрапейскіх дзяржаў — можа быць выканана. Нашы дасьледчыя станцыі, якія ўжываюць новыя мэтады апрацоўкі глебы і досьледы ў сялян-дасьледчыкаў з мінэральным угнаеньнем, кажуць нам аб гэтым.

Трэба толькі зьвярнуць больш увагі на ўзьняцьце сьвядомасьці бядняцка-серадняцкай масы насельніцтва, больш рашучы напрамак узяць у разьвіцьці хімічнай прамысловасьці і своечасовай фінансавай дапамогі з боку крэдытуючых арганізацый і самога насельніцтва.

Аграном Д. Пракапенка.

ЧЫРВОНАЯ ВАРТА.

Пабудуем трактар імя Бел. дывізіі.

Як і кожны год восеньню набліжаецца дэмабілізацыя чырвонаармейцаў. Год ад году гэта праца праходзіла больш арганізавана. Да гэтай кампаніі павінны рыхтавацца ня толькі вайсковыя ўстановы, але і ўсе савецкія. У гэтым годзе ўсплыла новая глеба, для дэмабілізаванага чырвонаармейца і камандзіра—гэта калектывізацыя сельскае гаспадаркі. Дзякуючы гэтаму ў вайсковых частках арміі праведзена вялікая праца па падрыхтоўцы да гэтае вялікае і ганаровае працы. Сярод байцоў, якія запісаліся ў калгасы, праведзены курсы агранаміі, калгасбудаўніцтва трактарыстаў і г. д.

Зараз перад чырвонаармейцамі №-й Беларускай дывізіі паўстала пытаньне практычнай дапамогі гэтым калгаснікам. Знайшлі, што лепшай дапамогай будзе набыцьцё трактару, які будзе перадан у калгас дэмабілізаваных чырвонаармейцаў.

Камандзіры, палітработнікі і чырвонаармейцы дружна ўзяліся за гэтую справу.

Вайскор.

Дзень у лягерах.

Ціха сьпіць лягер. З-за лесу сонца сваімі косымі праменьнямі несьціць зямлю і белыя домікі—шатры. Здаецца шатры кінутыя людзьмі так і застануцца стаяць адзінока, пакуль сьнег не пакрые белым прасьцірадлам зялёную зараз зямлю. Мёртвы спакой парушае сыгнал.

Уставай! Пады-ы-ма-а-а-йся! Падё-ё-м! Пранеслася ад дзявальнага да дзявальнага па ўсяму лягеру. У шатрах, як у мурашніку, замітусіліся людзі. Лягер ажыў. Адзетыя, з ручнікамі, мылам і зубным парашком праз 5 хвілін чырвонаармейцы выстрайваюцца і ідуць на рэчку на ўмываньне.

Бераг рэчкі ўсланы адзежаю, у рэчцы вада кіпіць, мітусяцца загарэлыя чырвонаармейцы. Выходзь строіцца! Падае з берагу каманду малодшы камсклад. Пусьцее рэчка і чырвонаармейцы стройна зьвяртаюцца ў лягер. Медным языком дзяжурныя палкоў падаюць розныя каманды, дзяжурныя па ротах падхопліваюць і перадаюць па ўсяму лягеру.

Працоўны дзень кончыўся і чырвонаармейцы пасьля сытнага абеду адпачываюць: хто на ложках у шатры, хто запякаецца на сонцы ўперадзе лягеру. Зноў сыгнал, зноў кіпіць жыцьцё. У ленінскіх доміках за столікамі з газэтамі жвавая гутарка, гэта чырвонаармейцы спрачаюцца між сабою па розных пытаньнях.

Пачакайце,—перабівае ўсіх кіраўнік гуртка і дае сваё тлумачэньне. На спортпляцоўках гульні ў баскетбол і іншае, на стралковай пляцоўцы чырвонаармейцы набіваюць вока прыцэльваньнем—будуюць трыкутнік. І так да апошняга сыгналу—„адбой"—лягер кіпіць жыцьцём.

Маладыя энэргічныя людзі рыхтуюцца да абароны краіны.

Р. Пятроўскі.

Ускалыхнуць працу ТДА-Авіяхіму!

(Бягомльскі райён).

Праца ячэек ТДА-Авіяхіму ў нашым райёне знаходзіцца ў самым горшым заняпадзе.

Галоўная прычына—адсутнасьць кіраўніцтва з боку райёну, бо там працуюць людзі, занятыя другімі справамі (начміліцыі і загадчык вайсковым справаводзтвам), якія зусім ня цікавяцца ТДА-авіяхімаўскай працай.

У вёсцы яшчэ ні разу ня было выездаў гэтых працаўнікоў і ніхто не падумаў як-бы гэта зрабіць перавыбары бюро ячэек і ажыцьцявіць іх працу; няма ніякай самадзейнасьці, райканфэрэнцыі ня было і райсавет выбран 6-ю дэлегатамі. Дзеля таго і праца гэткая! Я думаю, ці не пара гэткіх актывістых—разгрузіць.

Шпунт.

Ніводнага чырвонаармейца без пазыкі.

У адказ на бандыцкі напад на К.-У чыгунку вайскоры сумесна з чырвонаармейскай масай на сваім сходзе пастанавілі,—ніводнага чырвонаармейца бяз 3 пазыкі індустрыялізацыі. На сёньнешні дзень маюцца значныя дасягненьні.

У кожным падразьдзяленьні, што дзень шпаркім тэмпам узрастаюць сумы. Старшы, срэдні і малодшы кампалітсклад падпісаліся ня менш месячнай пэнсіі, чырвонаармейцы і курсанты ад 5 да 10 руб.

Буглак.

Усебеларускі зорны прабег.

— Едуць, едуць!..

З-за вугла нечакана зьяўляюцца першыя вэлёмашыны. Гучныя аплёдысмэнты, Інтэрнацыянал. Раскінуўшыся доўгай стужкай, адзін за адным роўна а 12 гадзіне дню да фінішу пад'яжджаюць 50 удзельнікаў прабегу.

Шматлікі натоўп працоўных Менску. Цёпла сустракае гасьцей. Загарэлыя твары, крыху зму'чаныя ад доўгага шляху.

На вопратках лёзунгі, плякаты.

— За актыўны ўдзел у сацыялістычным будаўніцтве!

— Узмацнім абароназдольнасьць краіны саветаў.

— Ажыцьцёвім 5-гадовы плян разьвіцьця народнай гаспадаркі ў горадзе і вёсцы!..

На Пляцу Волі—мітынг. Выступаюць т. Леў (ВСФК), т. Аверын (ЦСПСБ), т. Шалімо (ЦК ЛКСМБ).

— Вітаем удзельнікаў вэлёпрабегу. Наша задача—зьвязаць фізкультуру з усёй працай, якая праводзіцца рабочай клясай. Вэлёпрабег паказаў, што фізкультурнікі гатовы да выканаьня задач, ускладзеных на іх партыяй і рабочай клясай.

Пралетарская фізкультура—шлях да аздараўленьня і выхоўваньню стойкіх будаўнікоў сацыялізму, уцягнем у яе шэрагі ўсю працоўную масу!..

Магутнае фізкультурнае „ура" пакрыла апошнія словы прамоўцаў.

— Мы і падалей—заявіў удзельнік прабегу т. Любіч—будзем актыўнымі ўдзельнікамі ў ажыцьцяўленьні пяцігадовага пляну разьвіцьця народнай гаспадаркі; будзем усімі сіламі ўзмацняць абароназдольнасьць нашай краіны!..

* * *

Удзельнікі зорнага прабегу дзеляцца ўражаньнем аб пройдзеным шляху.

— Ня гледзячы на дажджы і кепскі грунт, мы своечасова прайшлі намечаны шлях. Настрой удзельнікаў бадзёры.

Па дарозе ў вёсках былі праведзены сходы сялян па пытаньні аб Міжнародным Чырвоным Дню і задачах пяцігодкі сельскай гаспадаркі і інш.

Нас усюды сустракалі вельмі прыхільна, асабліва рабочыя і сяляне—беднякі. Прапушчалі з наказам:

— Часьцей заглядайце да нас!

Па некаторых вёсках у часе правядзеньня сходаў былі выступленьні клясавага ворага, яле яны адтрымоўвалі належны адпор з боку бядняцка-серадняцкай масы сялянства.

Усяго ў зорным прабегу ўдзельнічала 50 чалавек, сярод якіх адна жанчына, большасьць рабочыя. У прабегу ўдзельнічалі каманды акруг—Менскай, Віцебскай, Бабруйскай, Гомельскай і Аршанскай.

Усе каманды, па вестках ВСФКВ, прайшлі звыш 3 тысяч кілёмэтраў. Зорны прабег гасьняты апэратарамі Белдзяржкіно хутка будзе дэманстравацца ва ўсіх кіно Беларусі.

Удзельнікі прабегу з Бабруйшчыны па дарозе выпусьцілі пасьценгазэту „Наш Шлях", дзе асьвятляюцца асобныя моманты прабегу.

Ма.

РАДЫЁ—У ВЁСКУ.

Група менскіх радыёаматараў—т. т. Фёдараў, Браверман і Чапло—у часе свайго чарговага летняга водпуску наладзілі выезд у бліжэйшыя вёскі Менскай акругі, з мэтай папулярызацыі радыё сярод сялянства. Радыёматары ўзялі з сабой гучна-гаварыцель і інш. тэхнічныя прылады. Праяжджаючы праз вёскі яны ўстанаўлялі радыё, праводзілі рамонт папсаваных установак, праводзілі гутаркі аб значэньні радыё. У дапамогу радыёаматарам ЦП саюзу была адпушчана кіно-перасоўка і цір для стральбы.

У гутарцы з нашым супрацоўнікам удзельнікі падзяліліся думкамі аб становішчы радыё ў вёсках менскай акругі.

— Мы спыняліся ў 14 пунктах: у калгасах „Чырвоная Зорка", „Бальшавік", „Новы двор"; у вёсках Зазер'е, Дрычэнь і інш. Усюды зварочвае на сябе ўвагу нездавальняючы стан радыё-установак. У большасьці пунктаў гучнагаварыцелі маўчаць з-за дробных недахопаў. Прычына адсутнасьць тэхнічных кіраўнікоў—і правільнага догляду за ўстаноўкамі.

Гэткае становішча высоўвае неабходнасьць утварэньня на райёнах каротка тэрміновых курсаў для падрыхтоўкі радыё-тэхнікаў з ліку радыё - аматараў актывістаў.

Сялянства вельмі зацікаўлена радыем. Ня гледзячы на летні час, слухаць радыё прыходзілі пагалоўна ўсе сяляне.

Сялянства з асаблівай увагай адносіцца да вайсковых ведаў. На стрэльбішчы зьбіралася ня толькі моладзь, а і дарослае насельніцтва.

СПРАВАЧНЫ АДДЗЕЛ.

КАТЫРОЎКА ПАЗЫК НА 6-га ЖНІЎНЯ 1929 г.

	Куп.	Прад.
1 6 проц. выйгр. паз.	4.84,5	—
Бяспроц. выйгр. паз. 26 г.	128.—	130.—
Выйгр. пазыка 1929 г.	100.85	101.25
10 проц. выйгр. пазыка 1927 г.	26.20	26.30
3-я сялянск. выйгр. паз. 1927 г.	5.00,5	—
Дзярж. паз. узм. сял. гас.	10.60	10.65
1 выйг. паз. індустр. 27 г.	25.83	25.93
2 „ „ „ проц.	26.58,5	26.68,5
„ „ „ 6-проц.	25.49	25.59
II проц. дзярж. паз. 28 г.	104.73	104,68
12 проц. рэнтная пазыка 1927 г.	102.20	—

ТЭАТР—КІНО

БЕЛДЗЯРЖТЭАТР.
ГАСТРОЛІ МУЗЫЧНАЙ КАМЭДЫІ
Аўторак, 6-га жніўня
З удзелам К. А. СУСЛАВА. „МАРИЦА" у 3-х дзеях КАЛЬМАНА.
ПАЧАТАК А 9-й ГАДЗІНЕ.

КІНО-ТЭАТР „КУЛЬТУРА". З аўторка, 6 жніўня „ХАБУ" Кіно-аповесьць у 6 частках. Пачатак а 8 гадз.

КІНО-САД «ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА» Савецкая № 71. З аўторка, 6 жніўня. Новы мастацкі —) фільм (— „ЛЕСЯ". Штодня 2 сэансы, пачатак: 1-га—9 г. 15 х. 2-га—10 г. 45 х. Каса а 7 гадз.

КІНО «ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ». З прычыны вялікага посьпеху яшчэ 3 дні 6, 7 і 8 жніўня. Грандыёзны мастацкі баявік „ТАНКРЭД І КЛЕРЫНДА"

КІНО ПРАЛЕТАРЫ „СУПРАЦІЎНІЦЫ" Бытавая драма ў 7 частках пачатак а 7 з палов. гадз., каса а 6 г.

ХРОНІКА.

Дзе будаваць кінофабрыку.

Наркамасьветы даручыў Галоўмастацтву разам з Белдзяржкіно склікаць нараду пісьменьнікаў, мастакоў і працаўнікоў кіно для абгаварэньня пытаньня аб выбары месца для пабудовы ў БССР кінофабрыкі.

Пашырэньне вадаправоднай магістралі.

Менскі гарадзкі савет даручыў Эльводу вадаправодную магістраль падвесьці да будуючагася клюбу саюзу мэталістаў па Унівэрсытэцкай вуліцы.

Гэтае мерапрыёмства робіцца для таго, каб клюб мэталістаў забясьпечыць вадой з вадаправоду.

На Міхановіцкіх торфараспрацоўках.

Сёлета на Міхановіцкіх торфараспрацоўках упяршыню ўстаноўлена машына з мэханічным абсталяваньнем. На машыне працуюць на зьмену дзьве арцелі.

Норма выпрацоўкі на арцель, у параўнаньні з мінулым годам, павышана на 3 тысячы цаглін. Выпрацоўка дасягае 35 тысяч у дзень.

Да ведама паступаючых у БДУ.

Пры выканбюро прафсэкцыі студэнцтва БДУ з 1 жніўня г. г. рэгулярна штодзень (акрамя нядзелі) працуе кансультацыя па наступных прадметах: грамадазнаўству, матэматыцы, фізыцы і прыродазнаўству.

ВЫКАНБЮРО.

Нарада селькораў.

Коханоўскі райком КП(б)Б (Аршанскае акругі) склікае на 18-8 а 10 гадз ран. нараду селькораў раёну.

Збор—у памяшканьні нарсуду м. Коханова.

На нараду трэба зьявіцца ўсім селькорам Коханаўскага раёну.

Зьлёт піанэраў Кастрычнікавай арганізацыі.

Вялікая заля пасяджэньняў Пэдфаку на Земляробскім завулку ледзь умясьціла ўсіх удзельнікаў піанэрзьлёту Кастрычнікавай арганізацыі ЮП. У будынку Пэдфаку, як у вульлі, гудзела тысяча дзьвесьці дзяцей.

Сёньня піанэрскае сьвята, сёньня наша арганізаваная камуністычная дзетвара зьляцелася, каб падвесьці вынікі ўсяе свае працы за некалькі гадоў.

— Да гэтага часу,—кажа прадстаўнік акругкому партыі т. Цэнцыпер вітаючы зьлёт,—вельмі мала ўдзялялі ўвагі нашаму піанэрруху. З дзяцьмі мы спатыкаліся ў часе парадаў, альбо тады, калі яны да нас зьвярталіся з якою-небудзь патрэбаю. Цяпер наступіў час, калі мы павінны падыйсьці да нашых дзяцей бліжэй.

Форму і мэтады дзіцячага руху павінны быць іншыя, чым праца з дарослымі; гэтыя мэтады і формы павінны быць больш мэтадамі самакіраваньня ў працы піанэрскіх арганізацыяў пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі. Калі мы вышлі пераможнікамі з грамадзянскай вайны, т. Ленін казаў, што труднасьць ня толькі ў тым, каб скінуць царызм, а галоўная труднасьць у тым, каб перавыхаваць людзей, стварыць новага чалавека. Дзеля гэтага, зьлёт мае вялікае значэньне: у зьлёце—вялікая ідэя сучаснасьці.

— Чарговая задача камуністычнага руху дзяцей,—гаворыць т. Конюхаў ад райкому КП(б)Б,—паглыбіць самакрытыку, праз якую будзе ісьці праверка працы. Мы павінны адзначыць, што наша піанэрыя робіць частку працы камуністычнай партыі. Мы павінны сёньня адзначыць, што і нашы ворагі за межамі і тут, у Саюзе бесперарыўна вядуць змаганьне за ўплывы на пралетарскіх дзяцей. І вось, ад перамогі ў гэтым змаганьні, залежыць наша будучыня. Дзеля гэтага мы павінны сканцэнтраваць усю сваю ўвагу на камуністычным выхаваньні нашых дзяцей.

— Дзеці памагаюць сваім бацькам будаваць бацькаўшчыну працоўных усяго сьвету,—кажа прадстаўнік ЦК ЛКСМБ т. Буклей.—Дзіцячую энэргію мы павінны накіраваць у логва твэрчае грамадзка-карыснае працы. У нас шмат працы. Мінулая вайна пакінула нам сумную спадчыну—тысячы бяспрытульных, якім мы павінны памагчы, якіх мы павінны выхаваць.

— Вы можаце спакойна працаваць,—заяўляе прадстаўнік вайсковае школы т. Скок,—Чырвоная армія стаўляе сьцяною стаіць на абароне завадзёў Вялікага Кастрычніка.

Гучнае ура—і запэўненьні, што піанэрыя са сваімі заданьнямі справіцца, было адказам з боку тысяч дзяцей.

Арганізуем прыгарадную садова-гародную гаспадарку.

На старонках нашага друку ўжо ня разпісалася аб той вялізарнай ролі, якую павінны адыграць гародніцтва і садоўніцтва, як у падвышэньні агульнай вытворчасьці сельскай гаспадаркі, так і ў палепшаньні людзкога харчаваньня, асабліва рабочых і служачых гораду. Справа гэта вядома ўсім і кожнаму, як мабыць вядома і тое, што на разьвіцьцё гарадзкой і прыгараднай садова-гароднай гаспадаркі да гэтага часу абсалютна ня было зьвернута ніякай увагі. А між тым, умовы гарадзкой і прыгараднай чарты гор. Менску зьяўляюцца надзвычайна спрыяючымі і маюць багацейшыя магчымасьці менаўта для разьвіцьця гэтых высока-інтэнсыўных і самых прыбытковых галін сельскай гаспадаркі. Такое палажэньне зусім правільна было ацэнена нашым урадам, калі ў выданай пастанове Эканамічнай Нарады пры СНК прадугледжан цэлы шэраг мерапрыёмстваў на арганізацыі пладовагароднага рынку і разьвіцьцю садова-гароднай гаспадаркі. Але нажаль трэба сказаць, што пастанова гэта пакуль што застаецца толькі пастановай і мясцовыя органы яшчэ абсалютна нічога не прадпрынялі да практычнага ажыцьцяўленьня гэтай актуальнейшай задачы. Вось чаму, каб не дапусьціць такіх нядбайных адносін і магчымага зрыву гэтай надзвычайна важнай справы,—мы высоўваем перад Менскім гарсаветам канкрэтныя мерапрыёмствы:

Да практычнай працы па пабудове і разьвіцьцю гарадзкой і прыгараднай садова-гароднай гаспадаркі прыцягнуць усе зацікаўленныя ўстановы, як прыгарадныя сельсаветы, Менсельпром, Сельгаскаапэрацыю, ГМЦРК, Жылкаапэрацыю, Аграндаль, вайсковыя часткі, школы і інш.

Практычнае ажыцьцяўленьне і непасрэднае кіраўніцтва гэтай справай ўскласьці на земчастку гаркамхоза.

Лічачы, што, апрача індывідуальных садоў і гародаў, далейшае разьвіцьцё гэтых галін павінна пайсьці галоўным чынам па шляху арганізацыі вытворчых садова-агародных аб'яднаньняў—садова-гародныя арцелі, калектывы і т-ва—земчасцы Гаркамгасу трэба зараз-жа намеціць і выдзеліць для перадачы пад арганізацыю гэтых аб'яднаньняў зямельныя вучасткі, указаў месцараспалажэньня іх, плошчу, кароткую характарыстыку і ўмовы перадачы (сродкі арэнды, арэндную плату і г. д.). Асаблівая ўвага павінна быць зьвернута на арганізацыю садова-гародных калектываў у рабочых пасёлках.

Маючы на ўвазе, што Жакты, маючыя зямельныя вучасткі павінны у першую чаргу заняцца арганізацыяй садова-гароднай гаспадаркі на адведзеных ім зямельных вучастках—таму неабходна прадугледзіць у адпаведных дагаворах асобныя пункты, якія абавязвывалі-б іх заняцца гэтай справай.

Прадугледзіць па каштарысу гарбюджэта на 1929-30 г. водпуск неабходных сродкаў на агрыкультурнае абслугоўваньне галін садоўніцтва, у прыватнасьці для запрашэньняў на сталую працу аднаго спэцыяліста садова-арганізатара і 2-х тэхнікаў па садоўніцтву і гародніцтву. Прычым аднаго спэцыяліста-садавода запрасіць на пасаду зараз-жа.

Улічыць неабходнасьць водпуску на гэту справу с-г крэдыту, а таксама патрэбныя сродкі вытворчасьці—гароднае насеньне, садова - гародныя прылады, штучнае ўгнаеньне, атруты на барацьбе са шкоднікамі і своечасова даць адпаведныя заяўкі.

Паставіць перад Менсельпрамам як абавязковую задачу, каб апошні, акрамя прыданьня сваім гаспадаркам садова-гароднага ўхілу, сапраўды арганізаваў пладова-гародны выхавальнік для масавага вырашчваньня пладовых шчэп, ягадных кустоў і гароднага насеньня.

Вызначыць шэраг прасьцейшых (мінімум) абавязковых агрыкультурных мерапрыёмстваў па садоўніцтву і гародніцтву ва ўмовах гарадзкой і прыгараднай чарты і выдаць абавязковую пастанову, па прыкладу аграмінімума.

Мець на ўвазе арганізацыю збору і скарыстаньне для садова-гародных культур угнаеньня—попелу і розных адкідаў, якіх у гародзе вельмі многа.

Прадугледзіць правядзеньне мерапрыёмств па шырокаму распаўсюджваньню спэцыяльных ведаў па садоўніцтву і гародніцтву, шляхам правядзеньня курсаў лекцый, бясед і выданьня папулярных брашур і лістовак.

Л. Раўдо.

Часова выкон. абавязкі адказнага рэдактара П. ШАСТАКОЎ.

АБАВЯЗКОВАЯ ПАСТАНОВА

Менскага Гарадзкога Савету ад 25 чэрвеня 1929 г.

аб абавязковым утрыманьні дворнікаў домаўласьнікамі.

1. Устанавіць абавязковае ўтрыманьне дворнікаў домаўладаньнямі, выходзячы з наступнага разьліку:

а) якія даюць у год валавага прыбытку ад 1000 рублёў і больш—павінны мець наёмнага дворніка, аднаго на домаўладаньне, або могуць аб'яднацца з суседнімі домаўладаньнямі для агульнага найму дворніка, у залежнасьці ад нормы выпрацоўкі, устаноўленых Інспэкцыяй Працы;

б) дробныя домаўладаньні з валавым прыбыткам у год да 1000 руб. звальняюцца ад найма дворнікаў, але абавязкі апошніх ускладаюцца на асобы, ва ўладаньні якіх знаходзіцца дом.

Увага 1. Гадавы валавы прыбытак вылічваецца па даных фінорганаў.

Увага 2. Дзяржаўныя прадпрыемствы і ўстановы наймаюць дворнікаў з разьліку норм выпрацоўкі, устаноўленых па ўзгадненьні з Інспэкцыяй Працы.

2. Абавязкі, ускладзеныя на дворнікаў, прадугледжваюцца асобным палажэньнем, якое выдаецца дзеля разьвіцьця абавязковай пастановы. У тых дамох, дзе дворнікаў няма, згодна п. «б», арт. 1 гэтай пастановы, абавязкі яго, прадугледжаныя палажэньнем, апроч п. „в" арт. 2, ускладаюцца на домаўласьнікаў.

3. Домаўладаньні павінны аб кожным новым нанятым дворніку ў працягу 2 тыдняў заявіць у адпаведнае аддзяленьне міліцыі з азначэньнем прозьвішча, імя і імя па бацьку, узросту і часу прыёму дворніка.

4. Дворнікі ўтрымліваюцца на сродкі і за рахунак домаўладаньня.

5. Нагляд за выкананьнем гэтай пастановы